

Beslissing ten gronde 07/2025 van 15 januari 2025

Dossiernummer : DOS-2020-02815

Betreft : onderzoek bij Mediahuis omtrent het doorgeven van persoonsgegevens aan een *joint venture* ingevolge een *asset deal* voor de activiteiten van “Jobat” en het verwerken van abonneegegevens

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke HJUMANS, voorzitter, en de heren Jelle Stassijns en Christophe Boeraeve, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”, en;

De verweerder: Mediahuis NV, met maatschappelijke zetel te [...], met ondernemingsnummer [...], vertegenwoordigd door meester JAN CLINCK en meester GERRIT VANDENDRIESSCHE, hierna “de verweerder”.

BESLISSING GESCHILLENKAMER DOS-2020-02815	1
I. Feiten en procedure	3
II. Motivering.....	5
II.1. Preliminair – vermeend rechtsmisbruik bij klachtneerlegging.....	5
II.2. Seponering grieven verwerking abonneegegevens (bewaartermijnen, informatieverplichtingen en juistheid van persoonsgegevens).....	8
II.3. Doorgifte van persoonsgegevens aan een <i>joint venture</i> voor de activiteiten van “Jobat”: kwalificatie verwerking en rechtsgrond	10
II.3.1. Onderzoek Inspectiedienst.....	10
II.3.2. Standpunt verweerder	11
II.3.3. Beoordeling Geschillenkamer	12
a) Visualisering asset deal Mediahuis NV – HORS BV.....	12
b) De doorgifte is een afzonderlijke verwerking in de zin van artikel 4.2 AVG	14
d) Artikel 6.1.f AVG als dienende rechtsgrondslag voor de doorgifte – geen inbreuk	20
e) Artikel 6.1.f AVG noodzaakt een voorafgaande analyse en documentatie - inbreuk	25
II.4. Transparantie- en informatieverplichtingen n.a.v. de oprichting van een <i>joint venture</i>	26
II.4.1. Onderzoek Inspectiedienst.....	26
II.4.2. Standpunt verweerder	26
II.4.3. Beoordeling Geschillenkamer	27
a) Voorafgaand: de vermeende onduidelijkheid van de ten laste gelegde inbreuken	27
b) Transparantie- en informatieverplichtingen: principes en wettelijke bepalingen	28
c) Noodzaak transparantie en informatie voor de litigieuze doorgifte.....	30
d) Beoordeling informatieverstrekking in concreto bij de litigieuze doorgifte – inbreuk	31
III. Maatregelen	33
III.1. Bijzondere overwegingen i.v.m. de administratieve geldboete: constructieve medewerking van de verweerder en zijn DPO	33
III.2. Berispingen.....	34
III.3. Bevel om de verwerking in overeenstemming te brengen	35
IV. Uitvoerbaarheid bij voorraad.....	36
V. Publicatie beslissing.....	38

I. Feiten en procedure

1. De klacht betreft verschillende grieven vanwege de klager ten aanzien van verweerder, mede nadat de klager inzage verkreeg in de verwerkingen en de persoonsgegevens die de verweerder van hem verwerkte. Daarbij gaat het onder meer om de gehanteerde bewaartermijnen van bepaalde persoonsgegevens, alsook de doorgifte van de persoonsgegevens van de klager aan een nieuwe entiteit voor activiteiten die eerder exclusief uitgevoerd werden door de verweerder.
2. Dit dossier volgt op een eerder dossier (DOS-2019-06505), waarbij de Geschillenkamer overging tot het bevelen van het verlenen van toegang tot persoonsgegevens door dezelfde verweerder aan dezelfde klager, op basis van een *prima facie* beoordeling van de feiten in het dossier.¹ De verweerder ging hierna over tot de inzageverlening aan klager.
3. Op 14 mei 2020 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.
4. Op 16 juni 2020 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
5. Op 13 juli 2020 beslist de Geschillenkamer op grond van artikel 63, 2° en 94, 1° WOG een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst.
6. Op 13 juli 2020 wordt overeenkomstig artikel 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en de inventaris van de stukken.
7. Op 8 juni 2021 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (artikel 91, § 1 en § 2 WOG).

Het verslag bevat verschillende vaststellingen:

1. Er is geen schending van de artikelen 5.1.a), 12 en 13 AVG wat betreft de bewaartermijnen voor verschillende categorieën van persoonsgegevens en de informatieverplichting inzake deze bewaartermijnen. In het licht van de vatting door de Geschillenkamer (stuk 3) en overeenkomstig het proportionaliteitsbeginsel in artikel 64, § 2 WOG, stelt de Inspectiedienst geen uitspraak te doen over de al dan niet rechtmatigheid van de duur van de gehanteerde bewaartermijnen;
2. Er is geen schending van art. 33 AVG ;

¹ Beslissing Geschillenkamer 06/2020 van 25 maart 2020, beschikbaar via: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/bevel-nr.-06-2020.pdf>.

3. De doorgifte door de verweerder van de persoonsgegevens van de klager en andere betrokkenen gerelateerd aan de 'Jobat'-diensten aan **House of Recruitment Services BV** ("HORS" of "HORS BV") is een verwerkingsactiviteit, waarvoor geen dienende rechtmatigheidsgrond bestond, waardoor deze verwerkingsactiviteit door de verweerder een schending van art. 6 AVG inhoudt;
 4. De doorgifte van de persoonsgegevens van de klager en andere betrokkenen aan House of Recruitment Services BV is onvoldoende transparant kenbaar gemaakt aan betrokkenen, waardoor deze verwerkingsactiviteit door de verweerder een schending van art. 5.1 a), 12 en 13 AVG inhoudt. Op 5 april 2022 beslist de Geschillenkamer op grond van artikel 95, § 1, 1° en artikel 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.
-
8. Op 5 april 2022 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel in 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens worden zij op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.
 9. In de brief van 5 april 2022 wordt de verweerder in kennis gesteld van het feit dat de Inspectiedienst in twee van haar vaststellingen inbreuken opwerpt. Het gaat daarbij ten eerste om een vermeende inbreuk op artikel 6 AVG, in verband met de rechtmatigheid van de verwerking betreffende de doorgifte aan derden. Ten tweede gaat het om een vermeende inbreuk op de informatie- en transparantieplichtingen onder artikelen 5.1. a), 12 en 13 AVG omwille van diezelfde doorgifte aan derden.
 10. Op 7 april 2022 vraagt de verweerder een kopie van het dossier (artikel 95, § 2, 3° WOG), dewelke hem werd overgemaakt op 13 april 2022.
 11. Op 7 april 2022 aanvaardt de verweerder eveneens elektronisch alle communicatie omtrent de zaak en geeft hij te kennen gebruik te willen maken van de mogelijkheid om te worden gehoord, overeenkomstig artikel 98 WOG.
 12. Op 17 mei 2022 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege de verweerder.
 13. De Geschillenkamer ontvangt geen conclusie van repliek vanwege de klager.
 14. Op 28 juni 2022 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de verweerder. Voor de leesbaarheid van de beslissing, worden de hierin geformuleerde argumenten van de verweerder verder weergegeven onder de sectie "motivering" van de voorliggende beslissing.

15. Op 18 oktober 2024 worden de partijen ervan in kennis gesteld dat een hoorzitting zal plaatsvinden op 5 november 2024.
16. Op 5 november 2024 worden de partijen gehoord door de Geschillenkamer.
17. Op 8 november 2024 wordt het proces-verbaal van de hoorzitting aan de partijen voorgelegd.
18. Op 19 november 2024 ontvangt de Geschillenkamer vanwege de verweerder opmerkingen met betrekking tot het proces-verbaal, dewelke zij beslist mee op te nemen in haar beraad.

II. Motivering

II.1. Preliminair – vermeend rechtsmisbruik bij klachtneerlegging

19. De verweerder werpt lopende de procedure op dat de klager de klacht enkel heeft ingediend om de verweerder te schaden. Volgens de verweerder maakt dit gebruik van het klachtrecht een vorm van **rechtsmisbruik** uit.
20. Het is inderdaad zo dat de uitoefening van een subjectief recht dat er *louter* op gericht is de tegenpartij te schaden, dan wel de uitoefening van het recht dat op disproportionele wijze een nadeel kan veroorzaken c.q. veroorzaakt, rechtsmisbruik kan uitmaken binnen de Belgische rechtsorde.² Binnen de Europese rechtsorde geldt er krachtens artikel 54 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie ook een verbod op rechtsmisbruik.
21. De verweerder haalt te dezen verschillende elementen aan die volgens hem zouden wijzen op rechtsmisbruik bij de uitoefening van het klachtrecht. De Geschillenkamer gaat in op de verschillende elementen, om tot het besluit te komen dat *in casu* geen sprake kan zijn van rechtsmisbruik.
22. Ten eerste: verschillende verklaringen van de klager ten aanzien van de verweerder en meerdere van zijn medewerkers – waarbij de klager dikwijls taalgebruik hanteert dat minstens als grof kan worden ervaren – kunnen de schijn wekken dat de klager *naast* de uitoefening van zijn subjectieve rechten *bijkomend* een **schadend effect** ten aanzien van de verweerder beoogt.
23. Echter, de persoonsgegevens van de klager werden wel degelijk verwerkt door de verweerder en de grieven van de klager geuit in zijn klacht hangen samen met verwerkingen die onmiskenbaar (deels) hun oorsprong vinden in gebeurtenissen **vóór** het uiten van de voornoemde verklaringen ten aanzien van de verweerder en zijn medewerkers, en ook **vóór** het indienen van de klacht bij de GBA. Er kan niet worden gesteld dat de uitoefening van het

² Zie o.m. Cass. S.21.0071.F, beschikbaar via: https://juportal.be/JUPORTAwork/ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220425.3F.5_FR.pdf?Version=1652708778; Cass., C.13.0033.N beschikbaar via: https://juportal.be/JUPORTAwork/ECLI:BE:CASS:2013:ARR.20131128.6_NL.pdf.

klachtrecht te dezen geen enkel legitiem doel dient *naast* het eventuele oogmerk om te schaden.

24. Uit de uitgebreidere lezing van de uitwisselingen tussen de klager en de verweerder, waar de verweerder selectief uit citeert, blijkt overigens dat de klager wel degelijk problemen uitte met bepaalde van de activiteiten in verband met de verwerking van zijn persoonsgegevens.
25. De klager heeft dan ook wel degelijk een **belang** bij het indienen van de klacht. Dat deze klacht ‘gekleurd’ is door het taalgebruik van de klager voorafgaand aan het indienen van de klacht, doet niet af aan het feit dat de litigieuze persoonsgegevensverwerkingen minstens deels hun oorsprong vinden *in tempore non suspecto*, en dat de klager er zich door gegriefd kan voelen.
26. Zoals DE BOECK en VERMANDER het verwoorden: “*Wanneer andere intenties kunnen worden aangeduid, volstaat de bedoeling om te schaden niet ipso facto om tot rechtsmisbruik te besluiten, wat evident wél zo is wanneer de bedoeling schade toe te brengen de enige drijfveer van het handelen inhoudt.*”³
27. Het Hof van Justitie heeft al onderlijnd dat de reden voor de uitoefening van het inzagerecht onder artikel 15 AVG niet moet worden gemotiveerd ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke.⁴ Daarbij heeft het Hof ook gesteld dat het feit dat er “**een** ander doel” is voor de uitoefening van een AVG-recht dan hetgeen in de preambule van de AVG vermeld staat, niet volstaat om het verzoek af te wijzen.⁵ *Mutatis mutandis* stelt de Geschillenkamer vast dat het feit dat **een** reden voor het neerleggen van de klacht een schadelijk effect veroorzaken is, op zichzelf geen aanleiding kan vormen tot het verwerpen van de klacht.
28. De Geschillenkamer oordeelt dat het feit dat één van redenen van de klager voor de klachtneerlegging (i) het berokkenen van schade zou zijn, dan wel (ii) een nadeel in hoofde van de verweerder veroorzaken, niet op zich uitsluit dat het klachtrecht wordt uitgeoefend, nu er klaarblijkelijk ook *andere* (legitieme) redenen achter het uitoefenen van het klachtrecht schuilgaan.
29. Ten tweede: het feit dat de klager ten aanzien van de GBA heeft verklaard dat hij een “pecuniaire” sanctie gepast zou vinden, volstaat ook op zich – noch samengenomen met de andere onder deze sectie hernomen elementen – niet om te spreken van rechtsmisbruik.

³ DE BOECK, A., en VERMANDER, F., “Rechtsmisbruik in het contractrecht: de rechtsuitoefening aan banden gelegd” in ROZIE, J., RUTTEN, S., VAN OEVELEN, A. (eds.), *Rechtsmisbruik*, Antwerpen, Intersentia, (29)40 - §13;

zie ook MEIRLAEN, M., *Ongeschreven rechtsgrenzen – Verbod van rechtsregelontduiking, fraus omnia corrumpit en verbod van (rechts)misbruik*, Antwerpen, Intersentia, 2022, §§257-261.

⁴ Arrest Hof van Justitie EU van 26 oktober 2023, *FT t. DW*, c-307/22, specifiek §38.

⁵ *Ibid.*, §43; in de tekst onderlijnt en benadrukt de Geschillenkamer.

Het gebeurt vaker dat klagende partijen om een bepaalde sanctie verzoeken. Dit wil niet zeggen dat er moet worden geoordeeld over de door hen verzochte sanctie. Zoals ook het Hof van Justitie heeft bevestigd, komt het immers aan de toezichthoudende autoriteit toe om de gepaste maatregelen te bepalen.⁶

30. Ten derde is het ontbreken van een voorafgaande uitoefening van rechten (zoals het recht op bezwaar of gegevenswissing) geen doorslaggevende reden om een klacht *niet* te behandelen. Het is voor dat laatste, afhankelijk van de omstandigheden, zelfs niet nodig dat de persoonsgegevens van een persoon worden verwerkt om dienend een klacht te zien behandeld voor een toezichthoudende autoriteit – ondanks enige rechtskundige discussie hieromtrent voorheen.⁷ Het niet uitoefenen van rechten door een betrokkene bij een verwerkingsverantwoordelijke kan *wel* een rol spelen in de **beleids**beoordeling om een klacht te seponeren.⁸
31. Tot slot is ook het feit dat de klager slechts schoorvoetend zou hebben geantwoord op de verzoeken van de Inspectiedienst, niet op zich of samen met de andere in deze sectie aangehaalde elementen een voldoende element om te stellen dat de *enige* reden voor het neerleggen van de klacht schade berokkenen of een disproportioneel nadeel veroorzaken is.
32. Kortom, er is duidelijk **geen exclusief oogmerk** om te schaden door het gebruik van het klachtrecht, en het uitoefenen van het klachtrecht verschaft aan de klager geen **disproportioneel** voordeel tegenover het nadeel dat aan verweerder wordt berokkend.⁹ Het feit dat de klager gebruik maakt van zijn recht om een klacht in te dienen overeenkomstig artikel 77 AVG (met de daaropvolgende behandeling van dat dossier) kan immers niet als een (disproportioneel) voordeel worden gezien. Er is ook geen disproportionele benadeling van de verweerder wanneer het voordeel van de klager er zou in bestaan dat hij morele genoegdoening zou krijgen door een eventuele sanctionering van de verweerder, nu de

⁶ HvJEU Arrest van 26 september 2024, TR t. Land Hessen, C-768/21, § 37: “Zo heeft het Hof reeds geoordeeld dat de keuze van het passende en noodzakelijke middel een zaak is van de toezichthoudende autoriteit...”

⁷ Cass., C.20.03223.N, beschikbaar via: https://juportal.be/JUPORTAwork/ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211007.1N.4_NL.pdf; §6: “Door op die grond te oordelen dat een inbreuk op artikel 5, lid 1, c), AVG niet bewezen is en de litigieuze beslissing van de eiseres te vernietigen, terwijl *niet vereist* is dat de *persoonsgegevens van de klager daadwerkelijk verwerkt* zijn opdat de eiseres naar aanleiding van een klacht *corrigerende maatregelen of een administratieve geldboete kan opleggen*, na de vaststelling dat een praktijk bestaat die aanleiding geeft tot een inbreuk op het beginsel van minimale gegevensverwerking, verantwoord de appelrechters hun beslissing niet naar recht.” (de Geschillenkamer onderlijnt).

⁸ Vgl. ook Beslissing Geschillenkamer 113/2021 van 6 september 2024 in DOS-2023-03279, beschikbaar via: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-113-2024-van-6-september-2024.pdf>, §99.

⁹ I.v.m. de belangenafweging, zie Cass. 3 februari 2017, AR C.16.0055.N, beschikbaar via: https://juportal.be/JUPORTAwork/ECLI:BE:CASS:2017:ARR.20170203.1_NL.pdf?Version=1607972795; Vgl. HALLEMEESCH, N. (2018). Opmerkingen bij Boek 6, Artikel 7 (“Verbod op rechtsmisbruik”) in het kader van de publieke consultatie bij de Hervorming van het Burgerlijk Wetboek, beschikbaar via: <https://lirias.kuleuven.be/1988591&lang=en>.

drempel voor de beoordeling van het disproportioneel karakter van de uitoefening van het recht hoog ligt.¹⁰

33. Anders oordelen zou immers tot gevolg hebben dat de rechtstoegang aan een persoon die een betrokkene uitmaakt, definitief zou worden ontzegd in het geval hij verklaringen heeft afgelegd die zouden blijken van een intentie om te schaden terwijl er wel degelijk (ook) **reële grieven** zouden bestaan omtrent persoonsgegevensverwerkingen.
34. De situatie had anders kunnen zijn geweest wanneer de klager doelbewust zijn persoonsgegevens zou laten verwerken en bijvoorbeeld een inbreuk zou 'uitlokken' teneinde het klachtrecht uit te kunnen oefenen. Op deze manier zou de omzeiling van de doelstelling van het klachtrecht duidelijk zijn omdat de *omstandigheden* van de verwerkingen artificieel zouden zijn gecreëerd in functie van de klachtneerlegging.¹¹ Dat is hier niet het geval.
35. Om al deze redenen maakt de uitoefening van het klachtrecht door de klager **geen rechtsmisbruik** uit.

II.2. Seponering grieven verwerking abonneegegevens (bewaartermijnen, informatieverplichtingen en juistheid van persoonsgegevens)

36. De **klager** heeft ten eerste een aantal grieven kenbaar gemaakt in (de bijlagen bij) zijn klacht, die verschillende vermeende inbreuken op de gegevensbeschermingswetgeving zouden inhouden. Zo zouden bepaalde persoonsgegevens sterk zijn gedateerd. Het gaat daarbij om persoonsgegevens zoals oude postadressen van de klager, alsook oude e-mailadressen van de klager. Ook waren er bepaalde persoonsgegevens (gelinkt aan de deelname aan wedstrijden) schijnbaar gedateerd, zo stelt de klager.
37. In die zin suggereert de klager dat de principes van **minimale gegevensverwerking** (artikel 5.1.c AVG) en **opslagbeperking** (artikel 5.1.d AVG) niet zouden zijn gerespecteerd door de verweerder, en dat de lange bewaring disproportioneel zou zijn. De Inspectiedienst verwees in haar onderzoek daarnaast ook naar **artikel 25 AVG** voor wat betreft de voorafgaande vastlegging van de bewaartermijnen.
38. Ten tweede stelt de klager dat bepaalde informatie omtrent een bezoek aan een evenement niet onder de juiste categorie persoonsgegevens is bewaard. Hierbij suggereert de klager dat een aantal persoonsgegevens disproportioneel lang wordt bewaard, en dat ook te dezen het principe van minimale gegevensverwerking niet wordt gerespecteerd.

¹⁰ MEIRLAEN M., *Ongeschreven rechtsgrenzen – Verbod van rechtsregelontduiking, fraus omnia corrumpit en verbod van (rechts)misbruik*, Antwerpen, Intersentia, 2022, 342, §263, en de daar geciteerde Cassatie-rechtspraak.

¹¹ Vergelijk voor een toepassing van het principe van het rechtsmisbruik: Beslissing Geschillenkamer 112/2024 van 6 september 2024, beschikbaar via: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-112-2024-van-6-september-2024.pdf>.

39. Ten derde betwist de klager de juistheid van bepaalde persoonsgegevens, nu hij stelt geen abonnement te hebben gehad op één van de kranten die de verweerder uitgeeft.
40. De **Inspectiedienst** heeft deze aspecten van de klacht onderzocht. In dit kader hebben uitwisselingen met de functionaris voor gegevensbescherming (“DPO”) van de verweerder plaatsgevonden. Daarbij werd door de DPO onder meer gedetailleerd uiteengezet welke bewaartermijn voor welke type persoonsgegeven wordt gehanteerd en waar deze informatie beschikbaar is voor betrokkenen.
41. Dergelijke informatie in verband met de bewaartermijnen is blijkens de antwoorden van de DPO volgens een *layered approach* beschikbaar voor elke betrokkene die naar de informatie vraagt of zoekt (via o.m. het privacybeleid op de website). Zo hanteert de verweerder een bewaartermijn van 10 jaar voor identificatiegegevens “na het einde van de klantrelatie”.
42. De Inspectiedienst besluit enerzijds dat de verweerder met betrekking tot de voornoemde elementen niet haar informatie- en transparantieverplichtingen schendt. Anderzijds stelt de Inspectiedienst dat met betrekking tot de bewaring van bepaalde persoonsgegevens zoals oude e-mailadressen de bewaartermijn niet werd overschreden.
43. De **Geschillenkamer** heeft de verweerder niet de gelegenheid geboden zich te verweren omtrent voorgaande elementen, maar heeft de verweerder enkel uitgenodigd verweermiddelen neer te leggen omtrent de doorgifte van persoonsgegevens aan HORS BV, en de daarmee gepaard gaande informatie- en transparantieverplichtingen.
44. De Geschillenkamer acht het **niet opportuun**, in het licht van het grote aantal klachten dat bij haar voorligt, om de hiervoor genoemde elementen met betrekking tot (i) de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens (abonneegegevens en andere) van de klager bij de verweerder,¹² (ii) het respecteren van het principe van minimale gegevensverwerking voor de persoonsgegevens (abonneegegevens en andere) van de klager, (iii) de transparantie- en informatieverplichtingen bij het verwerken van de persoonsgegevens van de klager,¹³ alsook (iv) het respecteren van het principe van de juistheid van de persoonsgegevens van de klager, verder te onderzoeken.
45. Daarbij overweegt de Geschillenkamer in het bijzonder dat de **Inspectiedienst geen inbreuken** heeft vastgesteld omtrent deze elementen, of elementen die er minstens nauw mee verband houden. Eerder focust de Geschillenkamer haar handhavingsinstrumentarium verder op elementen van de klacht en het navolgende onderzoek van de Inspectiedienst die haar het meest relevant voorkomen.

¹² Met uitzondering van de rechtmatigheid aangaande de doorgifte van persoonsgegevens verband houdende met de Jobat-diensten vanwege de verweerder aan HORS, zie *infra*, sectie II.3.

¹³ Met uitzondering van de transparantie- en informatieverplichtingen in verband met de doorgifte van persoonsgegevens verband houdende met de Jobat-diensten vanwege de verweerder aan HORS, zie *infra*, sectie II.4.

II.3. Doorgifte van persoonsgegevens aan een *joint venture* voor de activiteiten van “Jobat”: kwalificatie verwerking en rechtsgrond

46. In zijn klacht stelt de klager dat hij nooit expliciete toestemming heeft gegeven voor het gebruik van zijn gegevens via Jobat in de *joint venture* van de verweerder en DPG Media nv.
47. De klager verwijst hierbij naar de oprichting van de besloten vennootschap HORS. Deze vennootschap werd, blijkens de publicatie van de oprichtingsakte in het Belgisch Staatsblad¹⁴, in juni 2019 opgericht.

II.3.1. Onderzoek Inspectiedienst

48. De Inspectiedienst heeft in haar onderzoek de doorgifte van de persoonsgegevens vanwege de verweerder aan HORS onder de loep genomen.
49. In dit kader heeft de Inspectiedienst een aantal vragen gericht aan de DPO van de verweerder.
50. De Inspectiedienst stelt vast dat de verweerder meent dat er geen afzonderlijke rechtsgrond moet zijn voor de doorgifte. De Inspectiedienst vat de redenen aangedragen door de DPO van de verweerder hiervoor in haar verslag als volgt samen:

*“a. De litigieuze doorgifte van persoonsgegevens zou geen verwerking maar bewerking zijn;
 b. De litigieuze doorgifte van persoonsgegevens zou steunen op de oorspronkelijke rechtsgrond;
 c. De doeleinden van de gegevensverwerking m.b.t. Jobat-gebruikers zouden niet gewijzigd zijn; enkel de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke zou zijn gewijzigd;
 d. De litigieuze doorgifte van persoonsgegevens zou geen impact hebben op de rechten en vrijheden.”*

51. Wat betreft het eerste aspect stelt de Inspectiedienst dat de doorgifte van de persoonsgegevens, een databank aan persoonsgegevens, door de verweerder aan HORS wel degelijk een verwerking in de zin van art. 4.2. AVG uitmaakt.
52. Wat betreft het tweede aspect stelt de DPO van de verweerder dat HORS de “wettelijke verplichting” (artikel 6.1.c AVG) om persoonsgegevens te verwerken in het kader van private arbeidsbemiddeling overneemt en dat de verwerking verder kan worden gezet op grond van de contractuele grondslag met de betrokkene (artikel 6.1.b AVG). De Inspectiedienst betwist dit en stelt dat een eigen rechtsgrond aanwezig moet zijn voor deze afzonderlijke verwerking.

¹⁴ Administratief dossier, stuk 35, bijlage 2 bij het antwoord van de DPO, eveneens beschikbaar via: https://www.ejustice.just.fgov.be/tsv_pdf/2019/06/21/19322205.pdf.

53. Wat betreft het derde aspect stelt de Inspectiedienst dat het feit dat enkel de hoedanigheid van de verwerkingsverantwoordelijke wijzigt, en dat het zou gaan om een verderzetting van de(zelfde) verwerking, onvoldoende is om de rechtmatigheid van de litigieuze verwerking aan te tonen.
54. Wat betreft het vierde aspect onderzoekt de Inspectiedienst de eventuele impact op de rechten en vrijheden van gebruikers in het licht van artikel 6.1.f AVG als mogelijke dienende rechtsgrondslag, en stelt te dezen: *“De afwegingstoets kan niet theoretisch en in abstracto worden gemaakt maar is eveneens afhankelijk van de concrete casus en context die zich presenteert.”* Volgens de Inspectiedienst is artikel 6.1.f AVG dan ook niet gerespecteerd op het niveau van deze afweging. De Inspectiedienst stelt: *“Volgens de Inspectiedienst is het behoud van rechten en vrijheden – inclusief het recht op verzet – op zich niet voldoende tegen het licht gehouden van de redelijke verwachtingen van de betrokkene om de rechtmatigheid van de litigieuze verwerking aan te tonen.”*

II.3.2. Standpunt verweerder

De verweerder maakt in zijn conclusie, sterk samengevat, de volgende argumenten kenbaar.

55. Ten eerste was er volgens de verweerder geen expliciete toestemming nodig voor het gebruik van de gegevens via Jobat in de *joint venture* van de verweerder met DPG Media (HORS):
- a) De “expliciete” toestemming is een begrip dat valt onder artikel 9.2 AVG, maar volgens de verweerder verwerkt hij geen bijzondere categorieën persoonsgegevens waardoor deze bepaling niet van toepassing is;
 - b) De verweerder bezat andere mogelijkheden voor de doorgifte aan HORS, nl. de uitvoering van de (Jobat-)overeenkomst met betrokken gebruikers en de naleving van zijn wettelijke verplichtingen (resp. artikelen 6.1.b en 6.1.c AVG) ;
 - c) Toestemming kan *in casu* nooit een geldige rechtsgrond zijn volgens de verweerder omdat ze niet “vrij” kon worden verleend – de verweerder verwijst hier onder meer naar beslissingen van de Geschillenkamer;
 - d) Het burgerlijk recht staat toe dat een partij zijn overeenkomst overdraagt zonder dat een initiële tegenpartij daarvoor zijn expliciete toestemming dient te geven;
56. Ten tweede, volgens de verweerder was de doorgifte enkel maar een “bewerking” en geen “verwerking” in de zin (van artikel 4.2) van de AVG. De doorgifte was daarom rechtmatig, en de verweerder verduidelijkt dit verder:
- a. De verweerder stelt dat het doeleinde van de verwerking het uitvoeren van het contract vormt en dat de doorgifte daarom tot dat doeleinde behoort en dus

slechts een bewerking uitmaakte binnen een bredere verwerking. De verweerder verwijst hiervoor m.n. naar rechtsleer en rechtspraak, alsook naar beslissingen van de Geschillenkamer en documenten van de GBA – dewelke een gelijkaardig onderscheid maken of zouden maken tussen de begrippen ‘bewerking’ en ‘verwerking’;

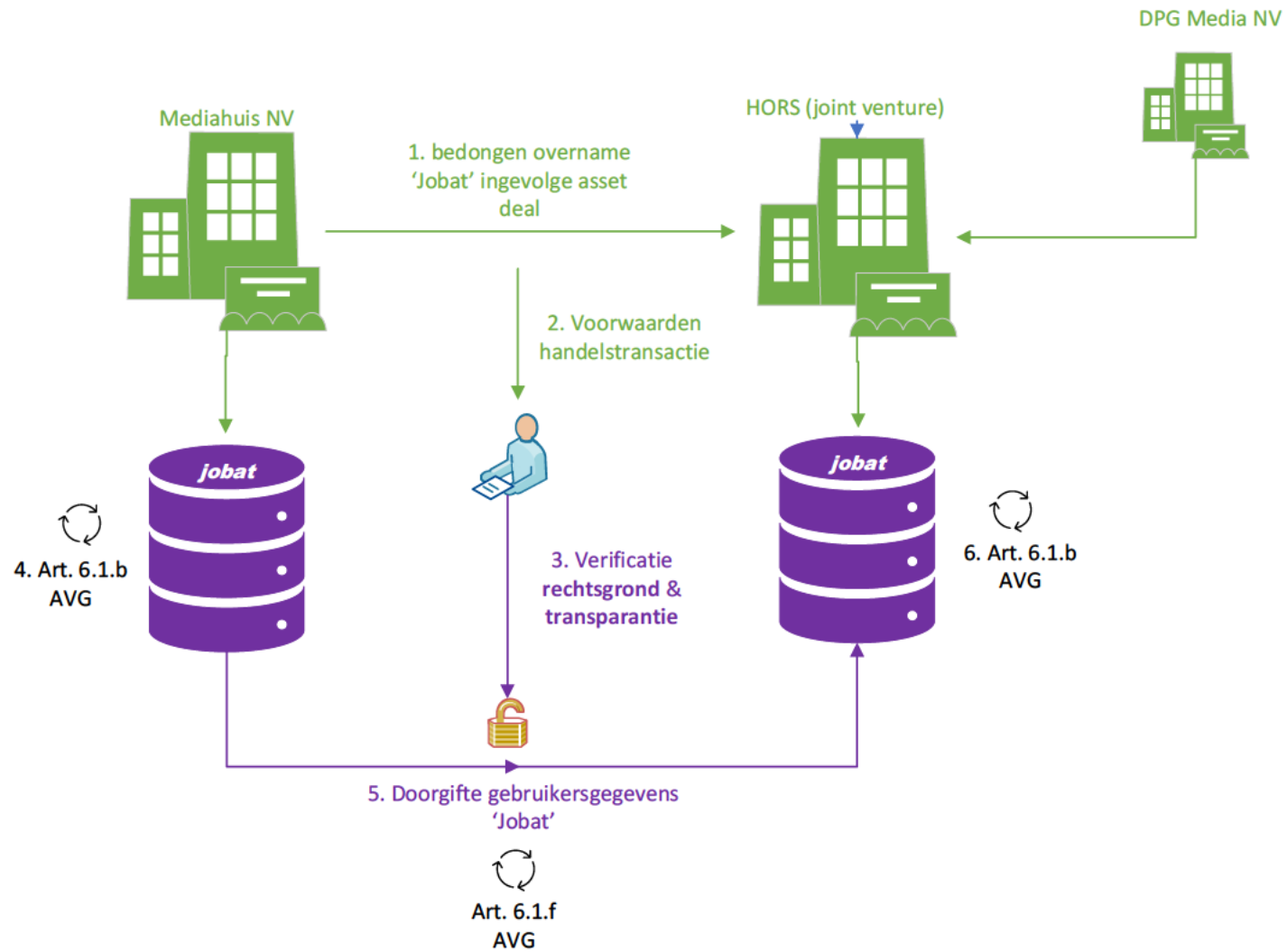
- b. Voor de verweerder was de doorgifte aan HORS “noodzakelijk” voor de verderzetting van de Jobat-dienstverlening en het nakomen van wettelijke verplichtingen inzake arbeidsbemiddeling (dewelke beiden eerst initieel rechtmatig werden uitgevoerd door de verweerder). De verweerder verwijst naar de “initiële rechtmatigheid” van de verwerking van de persoonsgegevens, en het feit dat HORS deze activiteiten overneemt, en meer in het bijzonder naar:
 - i. de overname van contractuele verplichtingen en verwerking o.g.v. art. 6.1.b. AVG door HORS;
 - ii. de wettelijke verplichtingen (art. 6.1.c AVG) voor HORS “als bureau voor private arbeidsbemiddeling”.

57. Ten derde, “ondergeschikt” neemt de verweerder positie in met betrekking tot artikel 6.1.f. AVG:

- a) De verweerder stelt dat de Inspectiedienst niet motiveert waarom de belangen van betrokkenen zwaarder zouden wegen dan de belangen van de onderneming in een vennootschapsrechtelijke transactie;
- b) De verweerder stelt – hoewel zij niet vindt dat de doorgifte op een afzonderlijke rechtsbasis dient te worden gestoeld – ondergeschikt dat artikel 6.1.f AVG *in casu* de dienende rechtsgrondslag zou kunnen uitmaken;
- c) De verweerder past zelf de driestapstest toe om tot het besluit te komen dat art. 6.1.f. AVG desgevallend kan aangewend worden.

II.3.3. Beoordeling Geschillenkamer

- a) *Visualisering asset deal Mediahuis NV – HORS BV*

¹⁵ Het schema in deze beslissing creëert de Geschillenkamer voor het goede begrip van het oordeel door partijen en de andere lezer; bij twijfel tussen het schema en de tekst van de beslissing, prevaleert in elk geval de tekst om de motieven van de beslissing weer te geven.

b) *De doorgifte is een afzonderlijke verwerking in de zin van artikel 4.2 AVG*

58. De Geschillenkamer stelt vooreerst vast dat de doorgifte (vgl. Schema I, punt 5) van de persoonsgegevens van klager en andere betrokkenen aan HORS, een **verwerking** in de zin van de AVG **uitmaakt**.
59. Vooreerst is HORS een **andere juridische entiteit**, een zogenaamde *joint venture* (“gezamenlijke onderneming”), opgericht door enerzijds de verweerder en anderzijds DPG Media NV. De onderneming HORS werd opgericht in 2019.¹⁶ Het feit dat de verweerder een meerderheidsbelang¹⁷ zou hebben in HORS en dat HORS zo tot de ‘Mediahuis groep’ (bijvoorbeeld qua merk en identiteit) zou behoren, doet niet af aan het feit dat HORS een afzonderlijke onderneming is waarvan ook minstens één andere vennootschap aandeelhouder is.¹⁸
60. Het blijkt overigens ook uit het betoog van de verweerder dat zij het onderscheid tussen de twee juridische entiteiten duidelijk begreep en begrijpt. De verweerder spreekt over een “*asset deal*”¹⁹ voor wat betreft de overdracht van de Jobat-activiteiten naar de *joint venture*; in het geval van een *asset deal* wordt immers (een gedeelte van) de activiteiten of activa van een andere vennootschap overgenomen.²⁰
61. Het gaat dus om een overdracht van activa (zoals contracten en de daarmee gepaard gaande persoonsgegevens) van één vennootschap naar een andere. Dit verschilt van de situatie van een *share deal*, waarbij er enkel een wijziging is in het aandeelhouderschap, maar de verwerkingsverantwoordelijke dezelfde blijft.²¹
62. Ten tweede is het onbetwist dat HORS de **verwerkingsverantwoordelijkheid** in verband met de persoonsgegevensverwerkingen voor het uitvoeren van de Jobat-diensten na de doorgifte, overneemt. Uit het antwoord van de functionaris voor gegevensbescherming (“DPO”) aan de Inspectiedienst blijkt overigens ook expliciet dat de verweerder erkent dat HORS een afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijke betreft – ook al worden de

¹⁶ Administratief dossier, repliekconclusie verweerder, blz. 22: HORS kwam op 16 juni 2019 tot stand; eveneens administratief dossier, stuk 35, bijlage 1: de DPO van de verweerder verstrekke de oprichtingsakte – de akte werd verleden op 19 juni 2019. In elk geval is er dus geen twijfel omtrent de bevoegdheid van de GBA *ratione temporis* voor wat betreft de doorgifte na 25 mei 2018.

¹⁷ Op de hoorzitting wordt vermeld dat de verweerder 51% van de aandelen van HORS in handen zou hebben; dit wordt niet tegengesproken in de opmerkingen op het proces-verbaal van de hoorzitting.

¹⁸ Vgl. “*Ongeacht de gelieerdheid van de verschillende bedrijven, heeft elk bedrijf van de groep onafhankelijke verplichtingen om, onder andere, een passend niveau van gegevensbescherming te garanderen in overeenstemming met de AVG.*”

in VOIGHT, P., en VON DEM BUSSCHE, A., *EU-Datenschutz-Grundverordnung (DSGVO)*, Springer-Verlag GmbH, Berlijn, 2024, 232; vrije vertaling van: “*Unabhängig von der Verbundenheit der verschiedenen Unternehmen treffen jees Gruppenunternehmen eigenständige Verpflichtungen, um u.a. ein nach der DSGVO angemessenes Datenschutzniveau zu gewährleisten.*”

¹⁹ Administratief dossier, Proces-Verbaal hoorzitting van 5 november 2024.

²⁰ DE SMEDT, S., en CAPRONI, M., “Verwerking van persoonsgegevens in het kader van M&A-transacties” in DE SMEDT, S., en CAPRONI, M., *Praktische Gids privacy in de onderneming*, Mechelen, Wolters Kluwer Belgium, 2023, (261)261.

²¹ *Ibidem*.

persoonsgegevens opgeslagen op de IT-infrastructuur in het bezit of onder controle van de verweerder.²² Voor dit aspect werd tussen de verweerder en HORS een verwerkersovereenkomst afgesloten, nu de verweerder na de doorgifte voor dit aspect optreedt als verwerker voor HORS.²³

63. Ten derde wijst de Geschillenkamer erop dat het feit dat de verwerkingen bij respectievelijk de verweerder en HORS gelijkaardige verwerkingen betreffen (Schema I, verwerkingen onder punten 4 en 6), niet betekent dat de doorgifte geen afzonderlijke verwerking zou vormen (Schema I, verwerking onder punt 5). Het maakt voor de kwalificatie van de verwerking overigens niet uit dat de activiteiten nagenoeg gelijk blijven en de verwerkingen tot identiek verwoorde doeleinden strekken; het feit dat er een **juridische overdracht** plaatsvindt van persoonsgegevens, is hier doorslaggevend.²⁴
64. Hierbij benadrukt de Geschillenkamer dat het niet is omdat HORS zich baseert of zou baseren op **dezelfde rechtsgrondslag** als deze van de verweerder, dat het om **dezelfde verwerking** gaat (vergelijk Schema I, de verwerkingen onder punten 4 en 6).
65. Ten vierde wijst de Geschillenkamer op het begrip “**noodzakelijkheid**” voor de uitvoering van verwerkingen op grond van een contract onder artikel 6.1.b AVG (vergelijk ook *infra*, sectie II.3 onderdeel c.2). De Geschillenkamer verduidelijkt dat de doorgifte van persoonsgegevens *op zich* niet is vereist voor bijvoorbeeld de uitvoering van een overeenkomst van de gebruiker/betrokkene bij de Jobat-diensten, hetgeen van belang is voor de kwalificatie van de doorgifte als afzonderlijke verwerking.²⁵
66. De Geschillenkamer besluit op basis van elk van de vier voorgaande elementen dat de doorgifte van de persoonsgegevens afkomstig uit Jobat-activiteiten vanwege de verweerder aan HORS (Schema I, verwerking bedoeld onder punt 5), een verwerking uitmaakt overeenkomstig **artikel 4.2 AVG**.

c) Een noodzakelijke rechtsgrondslag voor de doorgifte als verwerking

67. Elke verwerking van persoonsgegevens moet overeenkomstig art. 6 AVG op een rechtsgrond steunen.²⁶ Wanneer dezelfde persoonsgegevens op verschillende manieren worden verwerkt, dan moet *elk* van deze verwerkingen onder één van de

²² Administratief dossier, stuk 25, antwoord door de DPO op vraag 2.

²³ *Ibidem*.

²⁴ Vgl. “Na oprichting van HORS BV verkocht [verweerder] bepaalde activa van Jobat aan Hors BV, waaronder alle contracten van JOBAT-gebruikers met Mediahuis.” in Administratief dossier, stuk 27, antwoord door de DPO op vraag 4.

²⁵ Omtrent het belang van het criterium doeleinde voor de kwalificatie als verwerkingsactiviteit: DE BOT, D., *De toepassing van de Algemene Verordening Gegevensbescherming in de Belgische context: commentaar op de AVG, de Gegevensbeschermingswet en de Wet Gegevensbeschermingsautoriteit*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2020, §339 en §1027.

²⁶ Er zijn geen aanwijzingen of elementen die erop wijzen dat er bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt, waarvoor een rechtsgrond onder art. 9.2 AVG genoodzaakt zou zijn.

rechtmatigheidsgronden van het artikel 6.1 AVG vallen.²⁷ Het is onder de AVG zo dat de toestemming géén uitdrukkelijke voorkeur geniet; de verwerking van persoonsgegevens kan zijn gestoeld op één van de zes onder art. 6.1 AVG opgesomde verwerkingsgronden.²⁸

c.1.) artikel 6.1.c AVG als rechtsgrond

68. De verweerder stelt gedurende de administratieve procedure voor de GBA (met name tijdens het onderzoek bij de Inspectiedienst maar ook in zijn conclusies voor de Geschillenkamer), dat hij zijn verwerkingen (gedeeltelijk) zou kunnen stoelen op **artikel 6.1.c AVG**, nu er een wettelijke verplichting op zowel de verweerder als (na de doorgifte) HORS zou rusten *“om werknemers bij te staan bij het zoeken van een nieuwe tewerkstelling en werkgevers bij te staan bij het zoeken naar geschikte werknemers[...]*”
69. Eerst en vooral merkt de Geschillenkamer op dat de verweerder zijn verwerkingen onder artikel 6.1.c AVG niet kan stoelen op een – zogenaamde – wettelijke verplichting van een andere verwerkingsverantwoordelijke (namelijk HORS). Het is namelijk niet toegelaten om persoonsgegevens te verwerken omdat een andere verwerkingsverantwoordelijke daartoe verplicht is.
70. De Geschillenkamer vindt in het genoemde Vlaams Decreet van 10 december 2010 *betreffende de private arbeidsbemiddeling* (B.S. 29 december 2010, hierna “Decreet” of “Decreet Private Arbeidsbemiddeling”) en specifiek haar artikel 3.1, **geen enkele wettelijke basis** voor de verwerking van persoonsgegevens terug. Een norm die een wettelijke verplichting oplegt, moet enerzijds het concrete doel preciseren waarvoor de verplichte gegevensverwerking moet worden uitgevoerd, en moet anderzijds duidelijk en nauwkeurig zijn, zodat de verwerkingsverantwoordelijke in principe geen beoordelingsmarge heeft met betrekking tot de manier waarop de verwerking van persoonsgegevens, die nodig is om aan zijn wettelijke verplichting te voldoen, wordt uitgevoerd.²⁹ In dat decreet en deze bepaling wordt helemaal niet gesteld dat welbepaalde persoonsgegevens moeten worden verwerkt en dat het Decreet daarvoor een wettelijke basis zou vormen.
71. Meer nog, het bewuste Decreet regelt alleen een aantal **beperkingen** op het verwerken van persoonsgegevens door bureaus die diensten van private arbeidsbemiddeling aanbieden

²⁷ EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, beschikbaar via: https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/documents/public-consultations/2024/guidelines-12024-processing-personal-data-based_en, §10.

²⁸ Omtrent de afwezigheid van enige hiërarchie, vgl. FOCQUET, A., DEPREZ, S., en MANNEKENS, J., *Handboek Gegevensbescherming in de diepte & in de praktijk*, Heverlee, LeA Uitgevers, 2024, §1.14 en §4.02; EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, §1 *in fine*.

²⁹ GBA, Standaardadvies betreffende de redactie van normatieve teksten, beschikbaar via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-65-2023.pdf>.

(artikel 5, 8°, 12° en 18° Decreet Private Arbeidsbemiddeling) en zelfs strafbepalingen ter zake (i.a. artikel 24,4° Decreet Private Arbeidsbemiddeling).

72. De verweerder kan zich dan ook niet nuttig beroepen op deze rechtsgrond (artikel 6.1.c AVG) voor het doorgeven van de persoonsgegevens (verband houdende met de Jobat-activiteiten) aan HORS.

c.2.) artikel 6.1.b AVG als rechtsgrond

73. Hoewel HORS de activiteiten van de verweerder kan overnemen en deze stoelen op **artikel 6.1.b AVG**, is het uitvoeren van de *asset deal* op zich **niet noodzakelijk** voor de uitvoering van de doeleinden van een gebruikersovereenkomst (voor Jobat) die initieel tussen de verweerder en elke betrokkene/gebruiker is afgesloten.³⁰ Hierbij is het van belang dat artikel 6.1.b AVG vermeldt dat de verwerking op grond van een contract noodzakelijk dient te zijn “voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is”.³¹
74. De keuze van de verweerder om een *joint venture* op te richten en daar de Jobat-activiteiten in onder te brengen, gebeurt voor **doeleinden** die niet louter samenvallen met de uitvoering van de gebruikersovereenkomsten van Jobat.³² Er dient dus een voorafgaande verificatie te zijn van de rechtmatigheid van de doorgifte.³³
75. De Geschillenkamer merkt in verband met de doeleinden van de *asset deal* en de daarmee gepaard gaande litigieuze doorgifte ten overvloede op dat gedurende de procedure een persartikel wordt aangedragen waarin onder meer de volgende passages staan:
- a) “*De combinatie komt er niet vanuit economische noodzaak, het zijn twee gezonde bedrijven[...], zegt [y], business director Jobat Media, die leiding zal geven aan het fusiebedrijf.*”³⁴

³⁰ *A contrario* aan: “Een verwerking is noodzakelijk, voor zover een overeenkomst zonder het uitvoeren ervan niet vervuld kan worden.” in VOIGHT, P., en VON DEM BUSSCHE, A., *EU-Datenschutz-Grundverordnung (DSGVO)*, Springer-Verlag GmbH, Berlijn, 2024, 184; vrije vertaling van: “Eine Verarbeitung ist erforderlich, soweit ein Vertrag ohne deren Durchführung nicht erfüllt werden kann.”

³¹ Vgl. FOCQUET, A., DEPRez, S., en MANNEKENS, J., *Handboek Gegevensbescherming in de diepte & in de praktijk*, Heverlee, LeA Uitgevers, 2024, §4.11 inzake artikel 6.1.b AVG: “Een strikte lezing betekent dan ook dat deze grond veelal niet kan worden gebruikt in een B2B-context.”

³² Over het belang van het principe van doelbinding in het kader van de interpretatie voor de uitvoering van een overeenkomst, vgl. EDPB, *Richt snoeren 2/2019 betreffende de verwerking van persoonsgegevens op grond van artikel 6, lid 1, onder b), van de AVG in het kader van de verlening van onlinediensten aan betrokkenen*, v.2.0, 8 oktober 2019, beschikbaar via: https://www.edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines-art_6-1-b-adopted_after_public_consultation_nl.pdf, §16.

³³ Ook in de rechtsleer verwijst men naar de (voorafgaande) verificatie van de rechtmatigheid bij een doorgifte lopende het *due diligence* proces bij een *asset deal*: DE SMEDT, S., en CAPRONI, M., “Verwerking van persoonsgegevens in het kader van M&A-transacties” in DE SMEDT, S., en CAPRONI, M., *Praktische Gids privacy in de onderneming*, Mechelen, Wolters Kluwer Belgium, 2023, (261)269; verder: VANDE VORST, C., “Gegevensbescherming en AVG in praktijk: impact en aansprakelijkheid bij een M&A-transactie” in CHAUMONT, D., en RAGHENO, N., *Data protection & privacy: le GDPR dans la pratique / De GDPR in de praktijk*, Anthemis, 2017, (131)135-6.

³⁴ Administratief, stuk 35, “bijlage 03_Persartikelen ivm oprichting HORS_[...]”, met verwijzing naar het artikel DENDOOVEN, P., “Rivalen Jobat en Vacature omarmen elkaar op jobmarkt”, *De Standaard*, 29 mei 2019, ook beschikbaar via: https://www.standaard.be/cnt/dmf20190528_04435347.

- b) “[Y, business director Jobat Media] verwacht door de krachtenbundeling veel waardecreatie.”³⁵
- c) “‘Data’ is daarbij de goudmijn. Jobat en Vacature.com willen door slim datagebruik de lezersprofielen combineren aan relevante vacatures.”³⁶

Daarnaast wordt ook een bericht gepubliceerd door DPG Media overgemaakt, dat stelt:

“Dit uniek bereik gecombineerd met een kwalitatief contentaanbod en een intelligent gebruik van data geeft JOBAT de kracht niet alleen actieve maar ook latente jobzoekers te detecteren”³⁷

76. Deze passages bevestigen verder dat het doeleinde van de doorgifte niet stoelde op enige (economische of andere) noodzaak voor de verdere uitvoering van de overeenkomsten met betrokkenen, maar wel geschiedde op grond van commerciële doeleinden (geënt op legitieme commerciële belangen, cfr. *infra* Sectie II.3 onderdeel d) van de verweerder.
77. Het Europees Comité voor Gegevensbescherming (“EDPB”) heeft eveneens onderlijnd dat de noodzakelijkheid in deze context een autonome betekenis kent onder het Unierecht en moet worden beoordeeld met het oog op de uitvoering van een overeenkomst *met de betrokkene*.³⁸ Het Hof van Justitie heeft te dezen gesteld dat een verwerking in dit geval “objectief onontbeerlijk” moet zijn voor de aan de betrokkene te leveren prestatie;³⁹ zij mag met andere woorden niet louter nuttig zijn, maar moet essentieel zijn.⁴⁰
78. In deze context stelt de EDPB expliciet: “Artikel 6, lid 1, onder b) is niet van toepassing op [een] verwerking die nuttig is [...] **zelfs als dit noodzakelijk is voor de andere zakelijke doeleinden** van de verwerkingsverantwoordelijken.”⁴¹ Met andere woorden: de noodzakelijkheid voor het uitvoeren van een contract met de betrokkene staat los van de noodzakelijkheid voor een verwerking op basis van de gerechtvaardigde belangen van een verwerkingsverantwoordelijke (cfr. *infra*, onderdeel d) van deze sectie). Dit is óók het geval, wanneer de (niet-noodzakelijke) verwerkingsactiviteit bij het sluiten van de overeenkomst wordt vermeld aan betrokkenen.⁴²
79. De *asset deal* is géén overeenkomst waar een betrokkene (in de zin van de AVG) contractspartij is, en zij of hij heeft dan ook geen uitdrukkelijke kennis van het bestaan ervan.

³⁵ *Ibidem*.

³⁶ *Ibidem*.

³⁷ Administratief, stuk 35, “bijlage 03_Persartikelen ivm oprichting HORS_[...]”, met verwijzing naar een artikel op de website dpgmedia.be met als titel “DPG Media en Mediahuis lanceren JOBAT, het talentnetwerk”.

³⁸ EDPB, *Richtsnoeren 2/2019 betreffende de verwerking van persoonsgegevens op grond van artikel 6, lid 1, onder b), van de AVG in het kader van de verlening van onlinediensten aan betrokkenen*, v.2.0, 8 oktober 2019, sectie 2.5.

³⁹ HvJEU Arrest van 4 juli 2023, *Meta Platforms*, C-252/21, §98.

⁴⁰ *Ibid.*, § 99.

⁴¹ EDPB, *Richtsnoeren 2/2019 betreffende de verwerking van persoonsgegevens op grond van artikel 6, lid 1, onder b), van de AVG in het kader van de verlening van onlinediensten aan betrokkenen*, v.2.0, 8 oktober 2019, §25; de Geschillenkamer benadrukt in de tekst.

⁴² *Ibid.*, §28.

Daarbij is het overigens aan de verwerkingsverantwoordelijke om te kunnen aantonen dat de verwerking objectief noodzakelijk is voor de uitvoering van een noodzakelijk onderdeel van de contractuele prestatie voor de betrokkene, zonder beter haalbare en minder beperkende alternatieven.⁴³

80. Het is met name *niet* de bedoeling om het begrip “noodzakelijkheid” in die mate ‘uit te rekken’ (i.e. te verbreden) zodat de litigieuze doorgifte als verwerking er integraal onder zou vallen.⁴⁴ De doelstelling van de verwoording onder artikel 6.1.b AVG is immers dat de noodzakelijkheid van de verwerking wordt beoordeeld met bijzondere aandacht voor het belang van de betrokkene in haar contractuele relatie.⁴⁵ Het uitgangspunt voor de beoordeling van het noodzakelijk karakter van een verwerking voor de uitvoering van contractsdoeleinden, is dus *niet* de belangen van twee commerciële actoren, zoals in het geval van een commercieel gerichte oprichting van een *joint venture*.⁴⁶
81. Om deze redenen kan de verweerder zich voor de litigieuze doorgifte **niet** stoelen op **artikel 6.1.b AVG**.
82. Dit wil overigens niet zeggen dat HORS de verwerking van de gebruikersovereenkomsten – gezien de overname van de activiteiten in het licht van een handelstransactie (Schema I, transactie cfr. punt 1) – niet verder nuttig kan stoelen op artikel 6.1.b AVG (Schema I, verwerking bedoeld onder punt 6). Dit betreft echter een *andere* verwerking dan de litigieuze doorgifte (Schema I, verwerking bedoeld onder punt 5).

c.3.) Andere rechtsgronden onder artikel 6 AVG

83. De verweerder heeft geen toestemming gevraagd voor de doorgifte, dus is deze rechtsgrondslag niet (meer) mogelijk (artikel 6.1.a AVG). De verweerder kan ook geen concrete wettelijke bepaling aanduiden (cfr. artikel 6.1.c AVG) die de doorgifte noodzaakt, noch kan de verweerder stellen dat de doorgifte noodzakelijk was voor de bescherming van vitale belangen van betrokkenen of andere natuurlijke personen (cfr. artikel 6.1.d AVG). Ook kan de verweerder niet aantonen dat de doorgifte noodzakelijk was voor de uitvoering van

⁴³ Parafrazering uit VOIGHT, P., en VON DEM BUSSCHE, A., *EU-Datenschutz-Grundverordnung (DSGVO)*, Springer-Verlag GmbH, Berlijn, 2024, 184, in een vrije vertaling van “*Der Verantwortliche muss daher nachweisen können, dass die Verarbeitung in objektiver Hinsicht unerlässlich ist, um einen notwendigen Bestandteil der Vertragsleistung für die betroffene Person zu erfüllen, wobei es keine praktikableren und weniger entscheidende Alternativen gibt.*”

⁴⁴ Over de toepassing van artikel 6.1.b AVG in het kader van *asset deals* in een Duitse context, zie ook: Datenschutzkonferenz, 11 september 2024, *Beschluss der Konferenz der unabhängigen Datenschutzaufsichtsbehörden des Bundes und der Länder vom 11. September 2024 – übermittlungen personenbezogener Daten an die Erwerberin oder den Erwerber eines Unternehmens im Rahmen eines Asset-Deals*, beschikbaar via: https://datenschutzkonferenz-online.de/media/dskb/2024-09-11_Beschluss%20DSK_%20Asset_Deals.pdf.

⁴⁵ EDPB, *Richtsoeeren 2/2019 betreffende de verwerking van persoonsgegevens op grond van artikel 6, lid 1, onder b)*, van de AVG in het kader van de verlening van onlinediensten aan betrokkenen, v.2.0, 8 oktober 2019, sectie 2.5.

⁴⁶ Meer nog: “*Volgens de formulering van de bepaling [artikel 5.1.b AVG] moet de betrokkene, en niet de verwerkingsverantwoordelijke, noodzakelijkerwijs partij zijn bij de aangepane verbintenis in kwestie.*” in VOIGHT, P., en VON DEM BUSSCHE, A., *EU-Datenschutz-Grundverordnung (DSGVO)*, Springer-Verlag GmbH, Berlijn, 2024, 185; vrije vertaling van: “*Dem Wortlaut der Vorschrift nach muss zwar die betroffene Person, nicht jedoch der Verantwortliche zwingend Partei des angestrebten Vertragsverhältniss sein.*”

een taak van algemeen belang of een taak in het kader van het openbaar gezag dat aan hem is opgedragen (cfr. artikel 6.1.e AVG). De enige nuttige rechtsgrond waar de doorgifte hier dus op kan gestoeld zijn, is artikel 6.1.f AVG.

d) *Artikel 6.1.f AVG als dienende rechtsgrondslag voor de doorgifte – **geen inbreuk***

84. Nu de verweerder (foutief) van mening was dat de doorgifte van de persoonsgegevens van gebruikers van het Jobat-platform, louter een bewerking en geen afzonderlijke verwerking is, heeft hij voorafgaandelijk ook geen rechtsgrondslag onder artikel 6.1 AVG geïdentificeerd. Wel heeft de verweerder – in het kader van zijn verweermiddelen voor de Geschillenkamer – ondergeschikt geargumenteed waarom hij zich in elk geval kan stoelen op artikel 6.1.f AVG voor wat betreft de doorgifte.
85. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie⁴⁷ van de Unie (en zoals uitgelegd in de richtsnoeren van de EDPB⁴⁸) dient aan drie cumulatieve voorwaarden te zijn voldaan opdat een verwerkingsverantwoordelijke zich rechtsgeldig kan beroepen op deze rechtmatigheidsgrond. De verweerder als verwerkingsverantwoordelijke moet daarom aantonen dat:
- 1) de belangen die zij met de verwerking nastreven, als gerechtvaardigd kunnen worden erkend (de “doeltoets”);
 - 2) de beoogde verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van die belangen (de “noodzakelijkheidstoets”); en
 - 3) de afweging van die belangen ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen doorweegt in het voordeel van de verwerkingsverantwoordelijken of van een derde (de “afwegingstoets”).

a) **de doeltoets**

86. Er is een **gerechtvaardigd belang** voor de verweerder voor de doorgifte.
87. Door de handelstransactie toont de verweerder zijn wil aan om de diensten aangaande Jobat onder te brengen binnen een nieuwe onderneming, en heeft hij dus een **belang** dat middels de doorgifte van persoonsgegevens de Jobat-diensten worden ondergebracht bij HORS en zo de handelstransactie (Schema I, punt 1) kan plaatsvinden.⁴⁹ Het **belang** van de verweerder betreft het bredere belang of voordeel van de verweerder bij de verwerkingsactiviteit.⁵⁰ dit

⁴⁷ HvJEU, 4 oktober 2024, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond t. Autoriteit Persoonsgegevens*, C-621-22, §§47-56; HvJEU, 4 mei 2017, *Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde tegen Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”*, C-13/16, § 28. Zie ook HvJEU, 11 december 2019, *TK t/ Asociația de Proprietari bloc M5AȘcaraA*, C-708/18, § 40.

⁴⁸ EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on article 6(1)(f) GDPR*, V1.0, 8 oktober 2024.

⁴⁹ Zie ook met betrekking tot het gerechtvaardigd belang binnen een groep ondernemingen, specifiek sectie 5 van EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on article 6(1)(f) GDPR*, V1.0, 8 oktober 2024.

⁵⁰ EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, §14.

belang bestaat erin de handelstransactie (Schema I, punt 1) succesvol te laten plaatsvinden. Het **doeleinde** van de doorgifte betreft de specifieke reden voor de doorgifte,⁵¹ dit is de verwerking te kunnen laten uitvoeren bij de *joint venture* (Schema II, punt 6).

88. Binnen de Europese Unie is de vrijheid van ondernemerschap een grondrecht.⁵² *In casu* is de oprichting van de *joint venture* middels een *asset deal* een legitieme invulling van die vrijheid, en dit in overeenstemming met de bepalingen die hierop betrekking hebben (in het bijzonder deze in het Belgisch vennootschaps- en burgerlijk recht).⁵³ Het gaat daarbij om een belang dat op duidelijke wijze terug te brengen is tot de bedongen handelstransactie en op die manier ook werkelijk en actueel is.

Het belang van de verweerder is dan ook **gerechtvaardigd** – het Hof van Justitie heeft recent nog bevestigd dat een zuiver commercieel belang ook een gerechtvaardigd belang in de zin van artikel 6.1.f AVG kan uitmaken.⁵⁴

b) de noodzakelijkheidstoets

89. De doorgifte van persoonsgegevens is noodzakelijk voor het uitvoering geven aan het gerechtvaardigd belang van de verweerder.
90. De vereiste van noodzakelijkheid betreft volgens het Hof van Justitie een **autonoom begrip** binnen het Unierecht, en moet worden geïnterpreteerd in lijn met de objectieven van het gegevensbeschermingsrecht.⁵⁵ In deze context hangt het begrip van noodzakelijkheid ook nauw samen met het principe van **minimale gegevensverwerking** (artikel 5.1.c AVG), nu de verwerking maar mag plaatsvinden “indien deze verwerking binnen de grenzen blijft van hetgeen voor de behartiging van dat gerechtvaardigde belang strikt noodzakelijk is”⁵⁶.
91. Om zijn gerechtvaardigd belang te kunnen veiligstellen, is de doorgifte van de persoonsgegevens voor de verweerder noodzakelijk. Het is immers **niet mogelijk** om de Jobat-diensten op effectieve wijze te kunnen verderzetten **zonder** dat de **gebruikersgegevens** van die diensten worden **overgedragen** (Schema I: de verwerking onder punt 6 kan niet zonder de verwerking in punt 5). Daarbij is de noodzaak dus niet alleen

⁵¹ *Ibidem*.

⁵² Artikel 16 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; vgl. omtrent het belang van het Handvest bij het vaststellen van een “gerechtvaardigd belang” in het bijzonder FRENZEL, E.-M., “DS-GVO Art. 6” in PAAL, B.P., en PAULY, D.A., *Datenschutzgrundverordnung Bundesdatenschutzgesetz*, C.H. Beck, Ed. 3, (108)123-4, §§28 e.v.

⁵³ In die zin is het van belang te onderlijnen dat het belang in kwestie geen inbreuk uitmaakt op het Unierecht of het Lidstatelijk recht, cfr. Arrest HvJEU van 4 oktober 2024, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond t. Autoriteit Persoonsgegevens*, C-621-22, specifiek §49; EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, §17, eerste gedachtestreepje.

⁵⁴ Arrest HvJEU van 4 oktober 2024, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond t. Autoriteit Persoonsgegevens*, C-621-22, specifiek §49.

⁵⁵ EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, §28, specifiek de verwijzing daar naar HvJEU Arrest van 16 december 2008, *Huber*, C-524/06, §52.

⁵⁶ HvJEU Arrest van 7 december 2023, *Schufa Holding*, gevoegde zaken C-26/22 en C-64/22, §88; cfr. *ibid.*; HvJEU Arrest van 4 juli 2023, *Meta vs. Bundeskartellamt*, C-252/21, §126.

van belang voor het welslagen van de handelstransactie (Schema I, punt 1), maar ook voor het doeleinde van de verwerking die bij de ontvanger HORS zal plaatsvinden voor het uitvoeren van de overgenomen gebruikersovereenkomsten (Schema I, wanneer de verwerking onder punt 4 ophoudt te bestaan, gaat het om de verwerking onder punt 6).

92. Zonder de doorgifte wordt niet alleen de uitvoering van de gebruikersovereenkomsten bij HORS onmogelijk, het kan ook een negatief effect hebben op de verdere uitbouw van de commerciële activiteiten van de Jobat-diensten. Dit laatste is niet alleen in het nadeel van de verweerder (die rekening zou moeten houden met een waardevermindering bij een verkoop) en HORS (die een minder waardevolle dienst aan zou kopen). Dit is ook in het nadeel van de betrokkene. Een verminderde commerciële activiteit kan leiden tot minder effectieve arbeidsbemiddeling (bv. door een afname van geïnteresseerde werkgevers) en dus een minder interessante dienst voor de betrokkene.

c) de afwegingstoets

93. De belangen van de verweerder **wegen door** ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen – specifiek omdat zij konden verwachten dat een *joint venture* kon worden opgericht waarnaar persoonsgegevens konden worden doorgegeven.
94. Overweging 47 van de AVG-preambule stelt dat de afwegingstoets moet gebeuren “rekening houdend met de redelijke verwachtingen van de betrokkene op basis van zijn verhouding met de verwerkingsverantwoordelijke.”
95. De afwegingstest wordt door de Geschillenkamer verder uitgevoerd door het hanteren van **4 stappen**⁵⁷:
- i. Het identificeren van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen;
 - ii. De impact van de verwerking op de betrokkenen, rekening houdende met de aard van de te verwerken persoonsgegevens, de context van de verwerking en de gevolgen van de verwerking;
 - iii. De redelijke verwachtingen van betrokkenen;
 - iv. De finale afweging van tegengestelde rechten en belangen, met inbegrip van het nemen van verdere mitigerende maatregelen.
96. De Geschillenkamer gaat hierna over tot de behandeling van elk van deze onderdelen:
- i. Het identificeren van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen

⁵⁷ Vgl. EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, blzn. 13 e.v.

97. Betrokkenen hebben een zeker en vaststaand belang wanneer een verwerkingsverantwoordelijke zoals verweerder besluit een bepaalde verwerking uit te voeren met hun persoonsgegevens. Hierbij zij erop gewezen dat hun persoonsgegevens worden doorgegeven aan een andere verwerkingsverantwoordelijke dan die waar zij hun gebruikersovereenkomst voor de Jobat-diensten mee afsloten. Onder artikel 8 van het Handvest van Grondrechten van de EU heeft eenieder recht op de bescherming van zulke persoonsgegevens; dit impliceert ook dat een betrokkene het recht heeft om **controle** te houden over de hem betreffende gegevens. Dergelijke controle moet betrokkenen onder meer in staat stellen hun AVG-rechten effectief te kunnen uitoefenen.⁵⁸

ii. De impact van de verwerking op betrokkenen, rekening houdende met de aard van de te verwerken persoonsgegevens, de context van de verwerking en de gevolgen van de verwerking:

98. Het valt in dezen op te merken dat het hier normaal gezien niet gaat over bijzondere categorieën persoonsgegevens – zoals opgemerkt lopende de procedure door de verweerder.

Het feit dat de persoonsgegevens verband houden met diensten gelinkt aan arbeidsbemiddeling, hetgeen mede de **context van de verwerking** uitmaakt, maakt dat de **aard** van de verwerkte persoonsgegevens wel degelijk in zekere mate gevoelig kan zijn. Zo kan het feit dat een betrokkene op een gegeven moment actief was op een website voor arbeidsbemiddeling, hem of haar positief of **negatief**⁵⁹ **beïnvloeden**, bijvoorbeeld mocht dergelijke informatie gekend zijn bij diens actuele werkgever.

99. Wat betreft de **gevolgen van de verwerking**, zij opgemerkt dat de verweerder aandraagt dat in de praktijk weinig tot niets verandert voor de doorsnee gebruiker van de diensten van het merk Jobat. In dit geval bleef zelfs de DPO dezelfde overeenkomstig de modaliteiten overeengekomen tussen de verweerder en HORS. Er zij in dit kader opgemerkt dat de doorgifte (Schema I, punt 5) geen directe (*bijkomende*) negatieve gevolgen zou creëren in hoofde van betrokkenen voor wat betreft de voorgenomen verwerking bij HORS (Schema I, punt 6).

iii. De redelijke verwachtingen van betrokkenen:

100. Betrokkenen konden inderdaad verwachten dat hun persoonsgegevens konden worden doorgegeven in het kader van de overheveling van diensten zoals die van Jobat aan een *joint*

⁵⁸ HvJEU Arrest van 1 oktober 2015, *Bara e.a.*, C-201/14, §33.

⁵⁹ Een potentieel negatief effect voor een betrokkene is in het bijzonder een relevant element om in de beoordeling te betrekken, cfr. EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, §41.

venture – zoals uitdrukkelijk en correct weergegeven in het privacybeleid dat ook voor de *asset deal* in voege was.⁶⁰

Het zij daarbij opgemerkt dat het argument dat de verweerder lopende de procedure verwoordt, met name dat dit soort handelstransacties (cfr. Schema I, punt 1) “dagelijks” plaatsvindt, niet op zich volstaat om te stellen dat de daarmee gepaarde persoonsgegevensverwerkingen vallen onder de redelijke verwachtingen van betrokkenen.⁶¹ Met andere woorden: het is niet omdat iets dagelijks gebeurt, dat de *concrete* litigieuze verwerking (doorgifte) voorzienbaar is.

101. In die zin had het in elk geval beter geweest dat betrokkenen binnen een redelijke termijn *voorafgaand* aan de litigieuze doorgifte belangrijke informatie ter zake (bijvoorbeeld via een *ad hoc* update van het privacybeleid) hadden ontvangen teneinde zich onder meer te kunnen verzetten.

iv. *De finale afweging van tegengestelde rechten en belangen, met inbegrip van het nemen van verdere mitigerende maatregelen:*

102. De finale afweging is in het **voordeel van de verweerder**, die wel degelijk **mocht overgaan tot de doorgifte** van persoonsgegevens cfr. artikel 6.1.f AVG. In het bijzonder overweegt de Geschillenkamer te dezen dat de doorgifte in de praktijk weinig verandert bij het aanzoeken van de Jobat-diensten, en dat betrokkenen zich voor de uitoefening van hun rechten steeds konden richten tot dezelfde DPO via kanalen die steeds in het privacybeleid werden c.q. worden weergegeven. Daarnaast is het van belang voor de Geschillenkamer dat het privacybeleid steeds vermeldde dat een doorgifte aan een *joint venture* kon. Tot slot kan ook worden vermeld dat de verweerder een (meerderheids-)belang behoudt in de *joint venture*, wat betekent dat er zowel *de facto* als *de iure* een zekere mate van (indirecte) controle blijft over de verwerking van persoonsgegevens door de verweerder.

103. De Geschillenkamer besluit dat de litigieuze doorgifte kon stoelen op artikel 6.1.f AVG en benadrukt in het licht van de afweging van belangen – ongeacht de aanwezigheid van een gerechtvaardigd belang *in casu* – dat de belangenafweging moet gebeuren met oog voor alle belanghebbenden, zodat artikel 6.1.f AVG niet steeds een doeltreffende rechtsgrond zal vormen in het geval van het vormen van een *joint venture*.⁶² In het bijzonder kan daarbij

⁶⁰ Dit doet geen afbreuk aan de informatieverplichtingen die met een concrete doorgifte gepaard zouden gaan, cfr. Sectie II.4 van voorliggende beslissing.

⁶¹ Vgl. EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on Article 6(1)(f)*, 8 oktober 2024, §50.

⁶² Vgl.: “Toch vormt de toelating [van gegevensdoorgiften] geen echt groepsprivilege, aangezien er een zorgvuldige belangenafweging moet blijven plaatsvinden met betrekking tot alle betrokken partijen en voor elk individueel geval.”

in VOIGHT, P., en VON DEM BUSSCHE, A., *EU-Datenschutz-Grundverordnung (DSGVO)*, Springer-Verlag GmbH, Berlijn, 2024, 232; vrije vertaling van: “Nichtsdestotrotz begründet der Erlaubnistatbestand kein wirkliches Konzernprivileg, da eine sorgfällige Interessenabwägung im Hinblick auf alle Beteiligten und für jeden Einzelfall weiterhin stattfinden muss.”

worden verwezen naar doorgiften waarbij bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt, waarbij ook een rechtsgrondslag onder artikel 9.2 AVG zal moeten worden aangeduid.

104. Daarnaast stelt de Geschillenkamer dat er in het kader van een doorgifte zoals *in casu* in het bijzonder aandacht moet zijn voor de principes van minimale gegevensverwerking (artikel 5.1.c AVG) waarbij de overdrager van persoonsgegevens ook dient rekening te houden met het ‘actief’ karakter van de gebruikersovereenkomsten, en dit mede in het licht van haar beleid inzake bewaartermijnen.

e) *Artikel 6.1.f AVG noodzaakt een voorafgaande analyse en documentatie - inbreuk*

105. De verweerder heeft zijn gerechtvaardigd belang voor de doorgifte pas onderzocht nadat de Inspectiedienst naar deze bepaling had verwezen als mogelijke rechtsgrond voor de verwerking.⁶³ Elke verwerkingsverantwoordelijke is er nochtans toe gehouden een **zorgvuldige beoordeling** van de gerechtvaardigde belangen te doen, en zoals de EDPB heeft bevestigd kan artikel 6.1.f AVG **niet** zomaar als een **standaard toepasbare** rechtsgrond worden gezien.⁶⁴
106. Nu de verweerder ondergeschikt naar de rechtsgrond verwijst maar de analyse dus niet *vooraf* aan de doorgifte deed, heeft hij artikel 6.1.f AVG niet gerespecteerd.⁶⁵ Zulks is immers de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke.⁶⁶ De verweerder had mede in het licht van zijn verplichtingen onder artikel 5.2 AVG ook moeten kunnen **aantonen** (documenteren) waar de rechtsgrondslag onder artikel 6.1.f AVG lag, zodat ook op dit punt een inbreuk is vast te stellen.⁶⁷

⁶³ De Inspectiedienst was in haar onderzoeksverslag echter van mening dat de belangenafweging niet in het voordeel van de verweerder doorwoog.

⁶⁴ EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on article 6(1)(f) GDPR*, V1.0, 8 oktober 2024, §9, §18 (“... the controller’s obligation to assess and ensure that all of the three cumulative conditions for relying on Article 6(1)(f) GDPR as a legal basis are met for the envisaged processing operations” - vrije vertaling: “. . . de verplichting voor de verwerkingsverantwoordelijke om te beoordelen en te verzekeren dat aan alle drie cumulatieve voorwaarden zijn voldaan om de voorgenomen verwerkingsactiviteiten.”; de Geschillenkamer benadrukt).

⁶⁵ Vgl. ook: KOTSCHY, W., “Article 6 Lawfulness of processing” in KUNER, C., BYGRAVE, L. A., DOCKSEY, C., en DRECHSLER, L., *The EU General Data Protection Regulation (GDPR) : a commentary.*, Oxford, Oxford university press, 2020, (321)331 en 338.

⁶⁶ FRENZEL, E.-M., “DS-GVO Art. 6” in PAAL, B.P., en PAULY, D.A., *Datenschutzgrundverordnung Bundesdatenschutzgesetz*, C.H. Beck, Ed. 3, (108)124, §31.

⁶⁷ De EDPB stelt eveneens uitdrukkelijk de documentatievereiste voorop: EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on article 6(1)(f) GDPR*, V1.0, 8 oktober 2024, §12.

II.4. Transparantie- en informatieverplichtingen n.a.v. de oprichting van een joint venture

II.4.1. Onderzoek Inspectiedienst

107. De Inspectiedienst heeft met betrekking tot dit aspect onderzocht welke verplichtingen verweerder zou houden met betrekking tot de transparantie- en informatiebepalingen onder de AVG “**vóór**” overdracht van de persoonsgegevens van klager naar HORS BV”.
108. De Inspectiedienst zet vooreerst de naleving van de **algemene informatieverplichting via het privacybeleid** van de verweerder uiteen.
109. Hierbij neemt de Inspectiedienst twee schermafbeeldingen uit de eerste en tweede versie van het privacybeleid van verweerder waar hij informatie verstrekt over doorgiften in het kader van fusies, met een specifieke verwijzing naar “joint ventures” (in beide versies gaat het om sectie 3.4 van het privacybeleid).
110. Ten tweede zet de Inspectiedienst, vervolgens, de “**concrete informatieverplichting**” in het licht van de doorgifte van persoonsgegevens aan HORS uiteen. De Inspectiedienst acht deze niet te zijn nageleefd en vindt de naleving van de concrete informatieverplichting te dezen ontoereikend.

II.4.2. Standpunt verweerder

111. De verweerder stelt in zijn conclusie voor de Geschillenkamer, sterk samengevat, het volgende:
- a) Het is **onduidelijk welke inbreuken** onder artikel 12 of 13 AVG hem worden verweten;
 - b) Het feit dat de doorgifte (door de Inspectiedienst aangemerkt als “fusie”) niet ter kennis werd gebracht van de betrokkenen, kan volgens verweerder **niet op zich een AVG-inbreuk** zijn – de verweerder verwijst daarbij secundair ook naar HORS die onder art. 14 AVG haar informatieverplichtingen zou moeten naleven wegens de onrechtstreekse verkrijging van de gegevens;
 - c) De verweerder stelt dat het **binnen de redelijke verwachtingen** van de betrokkenen had kunnen liggen dat de doorgifte aan een **joint venture** (HORS) zou gebeuren, met verwijzing naar het privacybeleid dat op dat moment in voege was en dat steeds vermeldde dat een doorgifte in het kader van handelstransacties mogelijk was, waarbij een *joint venture* expliciet werd genoemd;
 - d) De verweerder stelt dat de **informatieverplichting niet geschonden** is, omdat (i) betrokkene wel informatie kreeg over de mogelijke doorgifte, rechten en mogelijke gevolgen in het privacybeleid alsook via de publieke informatie (de persartikels), (ii) de Inspectiedienst onduidelijke juridische gronden aanvoert zoals een verhoogde bewustwording en verwachting inzake transparantie sinds de

invoering van de AVG, en (iii) het feit dat er (nog) *betere* informatieverstrekking niet *ipso facto* betekent dat de ondernomen stappen ontoereikend zouden zijn.

II.4.3. Beoordeling Geschillenkamer

a) *Voorafgaand: de vermeende onduidelijkheid van de ten laste gelegde inbreuken*

112. De verweerder stelt in zijn conclusie aan de Geschillenkamer dat het onduidelijk is wat hem precies ten laste wordt gelegd – verwijzend naar zowel het verslag van de Inspectiedienst, als de uitnodiging tot concluderen van de Geschillenkamer.
113. Het argument omtrent onduidelijkheid inzake de tenlastelegging mist elke grondslag, en wel om de volgende redenen:
114. Ten eerste: in zijn conclusie stelt de verweerder dat vaststelling 4 van het verslag van de Inspectiedienst “*behoudens in de titel . . . geen enkele vermelding [maakt] van artikel 12 of 13* *AVG.*”

In het besluit onder die vaststelling 4 (dus *niet* de titel) staat: “*Op basis van deze elementen stelt de Inspectiedienst vast dat deze verwerkingsactiviteit door [verweerder] een schending van artikel 5.1.a), 12 en 13 AVG inhoudt.*”⁶⁸

Het klopt alvast feitelijk *niet* dat de wettelijke bepalingen (voor zover dit overigens een pertinent argument zou kunnen zijn) slechts één keer terugkomen in het onderzoeksverslag. Daarenboven komen de woorden “transparantie” en “informatie” vele keren terug onder deze titel 4 in het Inspectieverslag.

115. Ten tweede: in de ‘voorafgaande opmerking’ van de Inspectiedienst onder vaststelling 4 stelt zij duidelijk: “*De transparantie- en informatiebepalingen **vóór** overdracht van de persoonsgegevens van klager naar HORS bv zijn daarentegen wél voorwerp van onderliggende* *klacht.*”⁶⁹

De Inspectiedienst heeft de vaststelling in het geheel – en haar onderzoeksbevindingen ter zake in het bijzonder – dan ook nauwkeurig gekaderd en begrensd.

116. Ten derde: de Inspectiedienst heeft ook duidelijk toegelicht met betrekking tot welke feiten zij een inbreuk op de informatie- en transparantieplicht vaststelde: “*Jobatgebruikers en klager werden aldus **niet voorafgaandelijk op de hoogte** gebracht van de fusie, maar werd enkel geïnformeerd door het privacybeleid van Mediahuis nv (zie hierboven), dus pas nadat*

⁶⁸ Administratief dossier, stuk 40, onderzoeksverslag, blz.37.

⁶⁹ Administratief dossier, stuk 40, onderzoeksverslag, blz.32; het is de Inspectiedienst die hier benadrukt en onderlijnt in de tekst.

de fusie was gebeurd. De Inspectiedienst vindt dat Mediahuis nv de persoonsgegevens van klager hierdoor niet verwerkte op een manier die ten aanzien van de klager transparant was, zoals wordt voorgeschreven door artikel 5§1a AVG.”⁷⁰

117. Ten vierde: ook in de uitnodiging door de Geschillenkamer tot concluderen, stelt de Geschillenkamer nadrukkelijk: “In voormeld verslag van de Inspectiedienst wordt vastgesteld dat door de verweerder een inbreuk zou gepleegd zijn op de volgende bepalingen van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: ‘AVG’) [...] Schending van artikelen 5.1 a), 12 en 13 AVG (informatie- en transparantieplicht betreffende de doorgifte aan derden).”⁷¹
118. Ten vijfde: bij de lezing van het administratief dossier en de onderzoeksvragen van de Inspectiedienst in haar laatste bevragingronde, blijkt ook duidelijk over welke feitelijke aspecten vragen worden gesteld en problemen worden vastgesteld inzake informatie- en transparantieverplichtingen.
119. Verschillende heel concrete en duidelijke, feitelijke elementen wijzen erop dat het argument in verband met een onduidelijke tenlastelegging niet op redelijke wijze kan worden weerhouden. Uit het inhoudelijk verweer dat de verweerder voert, blijkt overigens dat de verweerder wel degelijk begreep wat er ten laste werd gelegd. Om al de voorgaande redenen besluit de Geschillenkamer dat dit procedureel argument omtrent de onduidelijkheid van de tenlastelegging niet kan worden gevolgd.

b) *Transparantie- en informatieverplichtingen: principes en wettelijke bepalingen*

120. Voorheen in de beslissing werd al verduidelijkt door de Geschillenkamer dat de doorgifte van persoonsgegevens door de verweerder aan HORS een verwerking uitmaakt die kan zijn gestoeld op artikel 6.1.f AVG. Afzonderlijk van de rechtsgrondslag, is het ook van belang dat over elke verwerking op transparante wijze informatie wordt verstrekt aan betrokkenen.
121. Het principe van transparantie is één van de basisbeginselen bij het verwerken van persoonsgegevens onder artikel 5.1.a AVG, en is eveneens een veruitwendiging van het principe van behoorlijkheid in het licht van verwerkingen van persoonsgegevens – dit principe ligt daarenboven in artikel 8 van het Handvest van de Grondrechten van de EU vervat.⁷²

⁷⁰ Administratief dossier, stuk 40, onderzoeksverslag, blz.36-7, het is de Geschillenkamer die onderlijnt in de tekst.

⁷¹ Administratief dossier, stuk 42, aangetekende conclusiebrief Geschillenkamer.

⁷² Over de link tussen het principe van behoorlijkheid (“fairness”) en transparantie, zie Groep gegevensbescherming artikel 29, *Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679*, rev. 1.0, 11 april 2018, beschikbaar via: https://www.edpb.europa.eu/system/files/2023-09/wp260rev01_nl.pdf, §2.

122. De verweerder is van deze transparantie- en informatieplicht op de hoogte, nu hij in zijn repliekconclusie zelf uitdrukkelijk stelt (in het kader van het uitvoeren van de belangenafweging onder de driestapstest conform artikel 6.1.f AVG):

“Betrokkenen zullen informatie ontvangen over deze transactie alsook over de verwerkingen die in dit kader zullen plaatsvinden. Dit is een verplichting onder het burgerlijk recht (wanneer een contract wordt overgedragen) als onder het gegevensbeschermingsrecht.”

123. Onder artikel 13.1 AVG zijn daarbij cruciale te verstrekken elementen inzake informatie **op het moment van het verzamelen** van de persoonsgegevens:

a) de **identiteit** en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de **verwerkingsverantwoordelijke**;

b) in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;

c) de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, alsook **de rechtsgrond voor de verwerking**;

d) de **gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke** of van een derde, **indien de verwerking op artikel 6, lid 1, punt f), is gebaseerd**;

e) in voorkomend geval, dat de verwerkingsverantwoordelijke het voornemen heeft de persoonsgegevens door te geven aan een derde land of een internationale organisatie; of er al dan niet een adequaatheidsbesluit van de Commissie bestaat; of, in het geval van in artikel 46, artikel 47 of artikel 49, lid 1, tweede alinea, bedoelde doorgiften, welke de passende of geschikte waarborgen zijn, hoe er een kopie van kan worden verkregen of waar ze kunnen worden geraadpleegd.

(De Geschillenkamer benadrukt)

124. Onder **artikel 13.2.b AVG** is het van belang dat verwerkingsverantwoordelijken nog bijkomende informatie verstrekken, en met name informatie omtrent het feit *“dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken om inzage van en rectificatie of wissing van de persoonsgegevens of beperking van de hem betreffende verwerking, alsmede **het recht tegen de verwerking bezwaar te maken** en het recht op gegevensoverdraagbaarheid”*(de Geschillenkamer benadrukt).

125. Onder **artikel 12.1 AVG** moet deze informatie bovendien worden verstrekt *“[...] in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal [...]”*.

c) *Noodzaak transparantie en informatie voor de litigieuze doorgifte*

126. Eerst en vooral gaat de Geschillenkamer in op de meest cruciale aspecten betreffende informatie in deze zaak, en het tijdstip van het verstrekken van deze informatie. De Geschillenkamer merkt inzake de informatie op dat de identiteit van HORS als (toekomstige) verwerkingsverantwoordelijke vóór de doorgifte nergens vermeld werd aan betrokkenen. HORS bestaat immers maar sinds 2019.
127. Het staat buiten kijf dat het feit dat er een andere verwerkingsverantwoordelijke is die de uitvoering van het contract overneemt, niet alleen interessante maar ook cruciale informatie uitmaakt. Deze moet dan ook aan de betrokkene worden meegedeeld voorafgaand aan het moment van enige doorgifte.
128. Over het transparantiebeginsel stipuleert overweging 39 van de preambule van de AVG immers expliciet:
- “Dat beginsel betreft **met name**⁷³ het informeren van de betrokkenen over de **identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke** [...]”* (de Geschillenkamer onderlijnt en benadrukt)
129. De Groep 29 Gegevensbescherming heeft in haar Richtsnoeren inzake Transparantie onder de AVG ook letterlijk gesteld dat er enkele wezenlijke veranderingen in de privacyverklaring **altijd** moeten worden meegedeeld aan betrokkenen:
- “Veranderingen in een privacyverklaring/mededeling die altijd aan betrokkenen dienen te worden meegedeeld zijn onder andere: een verandering in het doel van de verwerking, een **verandering in de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke**, of een verandering in de wijze waarop betrokkenen hun rechten in verband met de verwerking kunnen uitoefenen.”* (de Geschillenkamer onderlijnt en benadrukt)⁷⁴
130. In die zin had de kennisgeving van de nieuwe identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke in elk geval vóór de eigenlijke litigieuze overdracht moeten geschieden, teneinde betrokkenen een redelijke termijn te geven zich desgevallend te kunnen verzetten tegen de doorgifte.⁷⁵
131. Ten tweede merkt de Geschillenkamer op dat artikel 13.1.c AVG vermeldt dat aan betrokkenen de “rechtsgrond” voor de verwerking moet worden meegedeeld.⁷⁶ In het geval een verwerking plaatsvindt op grond van het gerechtvaardigd belang, dienen deze belangen overeenkomstig artikel 13.1.d AVG ook aan de betrokkene te worden kenbaar gemaakt. Nu

⁷³ In de Engelse taalversie: “in particular”, in de Franse taalversie: “notamment”, en in de Duitse taalversie “insbesondere”.

⁷⁴ Groep gegevensbescherming artikel 29, *Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679*, rev. 1.0, 11 april 2018, §29.

⁷⁵ Dit zou dan in beginsel weliswaar na *closing* van de *asset deal* zijn.

⁷⁶ Zie ook: EDPB, *Guidelines 1/2024 on processing of personal data based on article 6(1)(f) GDPR*, V1.0, 8 oktober 2024, §67.

de concrete doorgifte (Schema I, doorgifte bedoeld in punt 5) niet op de overeenkomst met de betrokkene, maar wel op een andere rechtsgrond moest gestoeld zijn, diende de verweerder daarvan de betrokkenen op de hoogte te stellen. Overeenkomstig de vierde versie van het privacybeleid vermeldt de verweerder overigens *wel* het gerechtvaardigd belang als mogelijke rechtsgrond voor een doorgifte in het kader van de oprichting van een *joint venture*.⁷⁷

132. Wanneer betrokkenen in het kader van een verwerking op grond van artikel 6.1.f AVG op de hoogte worden gesteld van de rechtsgrondslag, moeten verwerkingsverantwoordelijken dus ook verduidelijken (i) om welke gerechtvaardigde belangen het gaat overeenkomstig artikel 13.1.d AVG, en (ii) dat er een mogelijkheid bestaat tegen de doorgifte bezwaar te maken overeenkomstig artikel 13.2.b AVG.

d) *Beoordeling informatieverstrekking in concreto bij de litigieuze doorgifte – inbreuk*

133. Nu vaststaat dat er wel degelijk een aantal informatiele elementen moesten worden verstrekt door de verweerder aan betrokkenen, onderzoekt de Geschillenkamer of de **eigenlijk verstrekte informatie volstaat**. De *specifieke* situatie van de doorgifte noodzaakt immers een *specifieke* naleving van de informatieverplichtingen.⁷⁸

134. De DPO van de verweerder – eveneens de DPO van HORS – gaf aan de Inspectiedienst het volgende aan:

‘ . . . zoals aangegeven . . . heeft Mediahuis en/of HORS de jobatgebruikers (waaronder de klager) niet voorafgaandelijk geïnformeerd over de samensmelting tussen Vacature (DPG Media) en Jobat Media (Mediahuis) of over de doorgifte van hun gegevens naar HORS. Aangezien HORS de gegevens onrechtstreeks had verkregen, was artikel 14 AVG van toepassing en kon de vereiste informatie na [] de verkrijging (en dus de doorgifte) aan de betrokkenen bezorgd worden.’

135. De verweerder, in samenspraak met (zijn partner in) de joint venture HORS BV, nam daarentegen wél een maatregel om betrokkenen te informeren middels een algemene “pop-up”:

⁷⁷ Administratief dossier, repliekconclusie verweerder, blz. 20; eveneens het stuk C.6 bij dezelfde repliekconclusie; gedurende het onderzoek van de Inspectiedienst, deed deze laatste vaststellingen i.v.m. de tweede en derde versie van het privacybeleid.

⁷⁸ Over deze specificiteit, zie: ZANFIR-FORTUNA, G., “Article 13. Information to be provided where personal data are collected from the data subject” KUNER, C., BYGRAVE, L. A., DOCKSEY, C., en DRECHSLER, L., *The EU General Data Protection Regulation (GDPR) : a commentary.*, Oxford, Oxford university press, 2020, (413)426 et seq.

79

Deze pop-up en de manier waarop deze is opgesteld, volstaat kennelijk niet om betrokkenen toereikend te informeren over de juridische wijzigingen. Een banner die het over onder meer cookies en het aanvaarden van “voorwaarden” heeft, en niet eens verwijst naar het (gewijzigde) privacybeleid of een juridische wijziging verbonden aan de doorgifte, kan bezwaarlijk toereikend worden genoemd voor het informeren van betrokkenen over een doorgifte van hun persoonsgegevens.

136. Daarnaast stelt de verweerder dat de cookiebanner die periodiek verschijnt op de websites van al zijn merken, uitdrukkelijk linkt naar het privacybeleid en dat betrokkenen daar kennis kunnen nemen van de eventuele wijzigingen. Een banner die alleen ten algemene verwijst naar een privacybeleid, en die in hoofdorde dient om de toestemming voor cookies te verkrijgen, kan eveneens niet als een toereikend verstrekken van informatie voor de litigieuze doorgifte dienen.
137. Het voorgaande wijst er daarenboven op dat de verweerder zich bewust was van het feit dat informatie met betrekking tot de doorgifte nuttig en relevant kon zijn voor betrokken gebruikers, maar uit de gehanteerde verwoording van de verstrekte informatie blijkt daarentegen wel dat de verweerder heeft nagelaten voldoende duidelijke informatie te verschaffen.
138. Verder wijst de Geschillenkamer erop dat er alleszins géén informatie wordt verstrekt aan **betrokkenen** die **niet actief** zijn op de Jobat-website of andere websites van de merken van de verweerder.⁸⁰ Net deze betrokkenen zouden in het bijzonder geïnteresseerd kunnen zijn in het uiten van bezwaar tegen de doorgifte, omdat zij niet langer geïnteresseerd zouden kunnen zijn in het houden van hun Jobat-account of om enige andere legitieme reden.
139. De Geschillenkamer benadrukt dat het feit dat informatie wordt verstrekt niet betekent dat de verstrekte informatie **toereikend** is volgens de toepasselijke bepalingen van de AVG.
140. Hoewel betrokkenen er inderdaad van kunnen uitgaan dat activiteiten worden overgenomen (zoals het privacybeleid reeds vóór de oprichting van HORS stipuleerde), stipt

⁷⁹ Administratief dossier, stuk 35, gedeeltelijke weergave van de bijlage 7 bij het antwoord van de DPO.

⁸⁰ Over de impact van de omstandigheden op de informatieverstrekking, zie: Groep gegevensbescherming artikel 29, Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679, rev. 1.0, 11 april 2018, §24 et seq.

de Geschillenkamer aan dat bij de betrokkenen de verwachting kan leven dat zij hiervan op de hoogte worden gesteld, en dat betrokkenen in dat kader de mogelijkheid krijgen om onder meer (i) meer informatie te krijgen onder art. 13 AVG (specifiek wat betreffende de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke, de rechtsgrondslag van een doorgifte zoals de litigieuze, alsook de identificatie van de gerechtvaardigde belangen in dat kader) , om vervolgens ingevolge deze informatie (ii) bezwaar te kunnen uiten onder art. 21 AVG, en (iii) een wissing van hun persoonsgegevens te kunnen verkrijgen onder art. 17 AVG.

141. In dit kader is het van primordiaal belang dat betrokkenen **actief** en **voorafgaand** worden ingelicht van een doorgifte zoals *in casu*. Het is niet aan verweerder om voor betrokkenen te bepalen dat een situatie enkel “juridisch-technisch”⁸¹ wijzigt; de informatie- en transparantieverplichtingen zijn geenszins minder van toepassing in zulke gevallen.
142. De Geschillenkamer oordeelt dat de verweerder een **inbreuk** pleegt **op artikel 5.1.a, artikel 12.1 j° artikel 13 AVG**, nu de verweerder onvoldoende informatie verstrekte aan betrokkenen vóór de doorgifte van persoonsgegevens aan HORS bij het oprichten van deze *joint venture* voor de overname van de activiteiten van “Jobat”.

III. Maatregelen

III.1. Bijzondere overwegingen i.v.m. de administratieve geldboete: constructieve medewerking van de verweerder en zijn DPO

143. De Geschillenkamer heeft rekenschap genomen van de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat stelt dat een **administratieve geldboete** alleen kan worden opgelegd wanneer er sprake is van opzet of nalatigheid bij de verwerkingsverantwoordelijke.⁸² In deze zaak kan er wel degelijk een **nalatig** gedrag worden vastgesteld in hoofde van de verweerder – met name met betrekking tot de gebrekkige informatieverstrekking aan betrokkenen. De Europese wetgever stelt een strenge⁸³ handhaving van de AVG voorop waarbij geldboeten een afschrikkend⁸⁴ effect beogen.
144. Het nalatig gedrag wordt enigszins gemitigeerd nu de gevolgen van de inbreuk in de praktijk een beperkt effect hebben gehad op de betrokkenen. Samengenomen met het feit dat er enige tijd is verstreken sinds de start van de administratieve procedure en het neerleggen van de laatste conclusie door de verweerder – zonder dat dit op zich een voldoende

⁸¹ Administratief dossier, stuk 35, antwoord DPO op vraag 9.

⁸² Arrest HvJEU van 5 december 2023, *Deutsche Wohnen*, C-807/21; Arrest HvJEU van 5 december 2023, *Nacionalinis visuomenės sveikatos centras*, C-683/21.

⁸³ Overweging 7 preambule AVG.

⁸⁴ Overweging 151 en 152 van de preambule, alsook artikel 83.1 AVG.

aanleiding zou zijn om te besluiten tot het niet-opleggen van een geldboete – besluit de Geschillenkamer **geen administratieve geldboete** op te leggen.

145. De Geschillenkamer wenst er verder op te wijzen dat de functionaris voor gegevensbescherming (“DPO”) van de verweerder op **bijzonder gedetailleerde en constructieve wijze** heeft **geantwoord** op alle verzoeken van de Inspectiedienst die zij tot de DPO richtte in het kader van het onderzoek. Zo verstreekte de verweerder onder meer documentatie en uitleg aan de Inspectiedienst omtrent (i) de onderlinge regeling van de verantwoordelijkheden inzake verwerkingen van persoonsgegevens tussen de verweerder en HORS, (ii) verduidelijking omtrent de architectuur van de infrastructuur zoals zijn datacenters, en (iii) een rolbeschrijving voor de DPO.⁸⁵ Ook de aanwezigheid van de DPO op de hoorzitting voor de Geschillenkamer was nuttig, zoals voor wat betreft de toelichting van het aantal verzoeken onder de AVG die tot de verweerder dan wel HORS zouden gericht zijn in het kader van de oprichting van de *joint venture*.
146. De medewerkingsplicht is wettelijk⁸⁶ verankerd, en zij is van cruciaal belang voor de toezichthoudende autoriteit om dienend haar taken uit te voeren, respectievelijk haar bevoegdheden in te zetten. Dit is ook de reden waarom het omgekeerde gedrag (niet-medewerking) aan sancties werd onderworpen door de Europese wetgever.⁸⁷ Desalniettemin is het te dezen van belang de medewerking uitdrukkelijk te erkennen, en te benadrukken dat de verweerder zich open opstelt ten aanzien van de toezichthoudende autoriteit.
147. Tot slot zij benadrukt dat de keuze voor het inzetten van de voorliggende sanctionerende instrumenten niet verder kan worden gemitigeerd op basis van hetgeen hier voorligt en met kennisname van hetgeen de verweerder ter zake heeft aangedragen (waaronder “de houding van de klager” en “de beperkte gevolgen van de inbreuk voor de klager”).⁸⁸

III.2. Berispingen

148. Al het voorgaande inzake de medewerkingsplicht in acht genomen, verhindert niet vast te stellen dat de verweerder een **fout** heeft begaan bij zijn beoordeling van de omstandigheden van de doorgifte ingevolge een *asset deal* die de oprichting van een *joint venture* regelde. De verweerder heeft in zijn beoordeling onvoldoende rekening gehouden met de **belangen van betrokkenen**, en heeft daarbij nagelaten een *afzonderlijke* verwerking als dusdanig te kwalificeren en behandelen.

⁸⁵ Administratief dossier, stuk 25 (“antwoord DPO Mediahuis”): zie de bijlagen aldaar.

⁸⁶ Specifiek artikel 31 in samenlezing met overweging 82 Preambule AVG; zie ook de (verantwoordings-)plichten in artikelen 5.2, 24 en 25 AVG.

⁸⁷ Een inbreuk op met name artikel 31 AVG is overeenkomstig artikel 83.4.a AVG onder meer sanctioneerbaar met administratieve geldboeten tot 10.000.000 EUR of 2% van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar.

⁸⁸ Administratief dossier, stuk 45, conclusie verweerder, 5^e middel.

149. Nochtans kan de verweerder doeltreffend zijn **gerechtvaardigde (commerciële) belangen** laten gelden in het kader van een *asset deal*, blijkens de voor de verweerder gunstige uitkomst van de driestapstest onder artikel 6.1.f AVG. Hierbij had de verweerder zijn beoordeling onder artikel 6.1.f AVG moeten maken voorafgaand aan de doorgifte zodat hij betrokkenen in kennis kon stellen van zijn voornemen de doorgifte te doen.
150. In elk geval is het gebrek aan voorafgaande uitvoering en documentatie van de driestapstest om zich nuttig te kunnen beroepen op artikel 6.1.f AVG, een **inbreuk op artikel 6.1.f AVG** waarvoor de Geschillenkamer de verweerder **berispt**.
151. De Geschillenkamer **berispt** de verweerder eveneens voor de inbreuk **op artikel 5.1.a, artikel 12.1 j° artikel 13 AVG**, wegens de gebrekkige naleving van de transparantie- en informatieverplichtingen in het licht van en voorafgaand aan dezelfde doorgifte.

III.3. Bevel om de verwerking in overeenstemming te brengen

152. De Geschillenkamer erkent dat de maatregel enige tijd na de inbreuk komt, en dat het nuttig effect ervan enigszins gemilderd kan zijn. In se had de informatieverstrekking immers moeten geschieden **binnen een redelijke termijn vóór de litigieuze doorgifte**. Toch bestaat er nog steeds relevantie voor betrokkenen om nuttig kennis te nemen van de gewijzigde verwerkingsverantwoordelijke, bijvoorbeeld wanneer zij bezwaar zouden hebben bij de doorgifte (waar zij eerder niet van op de hoogte waren) en eventueel hun persoonsgegevens verwijderd willen zien bij HORS, en gaat de Geschillenkamer dan ook over tot het opleggen van een bevel.
153. Er zij daarbij op gewezen dat artikel 12.1 AVG verduidelijkt dat informatie “indien dit passend is” via elektronische middelen kan worden verstrekt. Het heeft er *prima facie* de schijn van dat gebruikers in beginsel via de Jobat-website in contact komen met de aangeboden diensten en daar hun e-mailadres verstrekken. Het lijkt daarom *prima facie* gepast de betrokkenen via die weg de noodzakelijke informatie te verstrekken – zonder te stellen dat de keuze voor de verweerder tot deze weg beperkt zou zijn.
154. Zoals ook blijkt uit de eerder geciteerde richtsnoeren over transparantie, is het van cruciaal belang dat er op **actieve wijze** aan betrokkenen een kennisgeving wordt verstrekt over de gewijzigde identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke. Gezien deze informatie niet eerder werd verstrekt – en met name niet voorafgaand aan de doorgifte – is het van primordiaal belang dat in de actieve communicatie aan betrokkenen, ook wordt vermeld dat de betrokkene het recht houden om hun AVG-rechten uit te oefenen wanneer zij hun gebruikersovereenkomst wensten te beëindigen.⁸⁹

⁸⁹ Over de nood aan aangepaste modaliteiten voor de informatieverstrekking: Groep gegevensbescherming artikel 29, Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679, rev. 1.0, 11 april 2018, §29.

155. Het **bevel** luidt daarom concreet als volgt:

De Geschillenkamer beveelt de verweerder om, binnen de vier maanden na de kennisneming van voorliggende beslissing, een actieve communicatie te organiseren aan alle bestaande gebruikers van de Jobat-diensten. De verweerder neemt met name alle noodzakelijke stappen om ervoor te zorgen dat hijzelf of op basis van contractuele afspraken met derde actoren – zoals met HORS, waarvan de verweerder meerderheidsaandeelhouder is – de betrokkenen *post factum* op de hoogte kan stellen van de doorgifte. Daarbij moet in het bijzonder een actieve kennisgeving geschieden, zoals per individueel e-mailbericht aan betrokken gebruikers, waarbij met name de identiteit van de nieuwe verwerkingsverantwoordelijke wordt kennisgegeven, alsook wordt verwezen naar waar verdere informatie kan worden gevonden en hoe betrokkenen hun AVG-rechten kunnen uitoefenen (waarna kan worden doorgelinkt naar de relevante webpagina's). Binnen dezelfde periode van vier maanden na de kennisgeving van de voorliggende beslissing stelt de verweerder de Geschillenkamer op de hoogte van de genomen maatregelen via een overzichtelijk document.

156. Na deze vier maanden zal de Geschillenkamer een beslissing nemen met betrekking tot de naleving van deze beslissing.

157. Indien de verweerder kan aantonen dat volledige naleving binnen de gestelde termijn onmogelijk is ondanks alle redelijke inspanningen, heeft de verweerder de mogelijkheid om vóór het verstrijken van de termijn een gemotiveerd verzoek tot verlenging in te dienen bij de Geschillenkamer.

IV. Uitvoerbaarheid bij voorraad

158. De verweerder verzoekt in zijn conclusie en ter hoorzitting de opschorting van de uitvoerbaarheid bij voorraad, specifiek omdat de verweerder mogelijk “significante aanpassingen” aan het privacybeleid zou moeten doorvoeren. Dit zou “aanzienlijke tijdsinvesteringen en kosten” met zich meebrengen.

159. De Geschillenkamer weigert het verzoek tot opschorting van de uitvoerbaarheid bij voorraad om de volgende redenen.

160. Ten eerste is de uitvoerbaarheid bij voorraad onder artikel 108 § 1, tweede lid WOG voor de nationale wetgever de **standaard** situatie. Deze bepaling stelt immers dat de beslissingen van de Geschillenkamer uitvoerbaar zijn bij voorraad, behalve in twee alternatieve en specifieke gevallen. De Europese wetgever heeft bevoegdheden tot het nemen van maatregelen aan de *autoriteit* verleend: het is dus de autoriteit die beslist welke

(corrigerende) maatregel het meest gepast is om – waar nodig – in te zetten resp. op te leggen aan de verwerende partij.⁹⁰

161. Dat er een voorziening in rechte mogelijk is bij een **rechterlijke** instantie *nadat* enige beslissing ter zake is genomen, doet geen afbreuk aan de bevoegdheden van de **autoriteit**. In het licht van de scheiding der machten dient de rechterlijke macht *a posteriori* te beoordelen of de toezichthoudende autoriteit binnen het wettelijk kader en binnen haar discretionaire bevoegdheden heeft gehandeld. Wanneer de rechter gebruik maakt van haar eigen bevoegdheid om de uitvoerbaarheid op te schorten, is dat een beslissing die tot haar beoordelingsbevoegdheid behoort.

162. Het kan – in het licht van de geloofwaardigheid van de bevoegdheden die de Europese en nationale wetgevers aan de autoriteit hebben verleend – niet de standaardsituatie zijn dat de uitvoerbaarheid van de beslissingen en maatregelen die een autoriteit neemt, wordt opgeschort van zodra een partij daarom verzoekt. Mocht dit immers de standaardsituatie zijn, holt dit het volledige opzet van de wetgever uit om doortastend en effectief te kunnen optreden in een gedigitaliseerde samenleving. Dit past niet in de teleologische opzet van de aan de autoriteit verleende bevoegdheden onder de AVG.

In die zin is het dus wel degelijk de opzet, zowel van de Europese als van de Belgische wetgever, dat een partij ten aanzien van dewelke de Geschillenkamer maatregelen neemt zich zonder onnodige vertraging **schikt naar de beschikkingen** van de beslissing van de autoriteit.

163. Ten tweede wijst de Geschillenkamer erop dat het **bevel** neergelegd in deze beslissing er in essentie in bestaat **betrokkenen te informeren** over een doorgifte van persoonsgegevens – waarbij het elektronisch verstrekken van deze informatie het uitgangspunt vormt. De verweerder kan bezwaarlijk (potentieel) stellen dat een dergelijk verstrekken van informatie een onredelijke doelstelling zou inhouden, of dat het uitvoeren ervan noemenswaardige schade zou berokkenen.

164. Mochten er zwaarwichtige maatregelen worden opgelegd aan een verweerder, bijvoorbeeld in een situatie waar de wetgeving *kennelijk* onduidelijk is,⁹¹ zou de opschorting van de uitvoerbaarheid wél kunnen worden overwogen – reden waarom de wetgever deze **facultatieve** optie heeft voorzien.

⁹⁰ Arrest HvJEU van 7 december 2023, *UF en AB t. Land Hessen (Schufa)*, gevoegde zaken C-26/22 en C-64/22, ECLI:EU:C:2023:958, specifiek §68; Dit betreft uiteraard het initiële oordeel omtrent zulke maatregelen, en gaat niet om de kwestie betreffende de volle rechtsmacht in het geval een beroep wordt ingesteld.

⁹¹ In rekening nemende dat de Geschillenkamer geen prejudiciële vragen aan de bevoegde rechterlijke instanties kan voorleggen.

V. Publicatie beslissing

165. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.
166. Gezien de verweerder een groot mediabedrijf uitmaakt, en de litigieuze verwerkingen (verband houdende met de Jobat-diensten) een aanzienlijk deel van de Belgische bevolking betreffen, beslist de Geschillenkamer om de beslissing te publiceren zonder weglating van de identificatiegegevens van de verweerder.
167. Om deze publicatie nuttig effect te verlenen, is het verder van belang dat de identificatie van andere betrokken vennootschappen of merken plaatsvindt. Daarbij zij benadrukt dat er ten aanzien van de betrokken vennootschappen – andere dan verweerder – **geen inbreuken** worden vastgesteld (en ook geen corrigerende maatregelen worden genomen) middels deze beslissing.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- Op grond van **artikel 100 § 1, 5° WOG**, de verweerder te **berispen** voor de inbreuk op **artikel 6.1.f AVG** en voor de inbreuk op **artikelen 5.1.a, 12 en 13 AVG**;
- Op grond van **artikel 100 § 1, 9° WOG**, de verweerder te **bevelen** dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht door het nemen van maatregelen teneinde betrokkenen op actieve wijze te informeren over de aspecten van de doorgifte van persoonsgegevens binnen een *joint venture* (**artikel 5.1.a, artikel 12.1 j° artikel 13 AVG**) en dit overeenkomstig de bewoording van het bevel in deze beslissing;
- Op grond van **artikel 100 § 1, 1° WOG** de klacht te **seponeren** voor wat betreft de grieven inzake de bewaartermijnen en de juistheid van bepaalde abonneegegevens;
- Op grond van **artikel 100 § 1, 16° WOG**, de beslissing op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit te **publiceren** zonder weglating van de identificatiegegevens van de betrokken ondernemingen.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁹². Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.⁹³, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

(Get). Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

⁹² Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

⁹³ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.